

DE HEILIGE QOR'AAN
EN
ZIJN LEER

door

G. A. BASHIR H.A.

Leider van de Ahmadiyya Beweging in Nederland

A. J. G. STRENGHOLT'S UITGEVERSMAATSCHAPPIJ N.V.
AAN DE LEIDSEGRACHT 11 TE AMSTERDAM

DE HEILIGE GORJAN

BY

ZIJN LEER

Copyright 1955:

A. J. G. Strengholt's Uitgeversmaatschappij N.V. A'dam

INHOUD

DEEL I

De Heilige Qor'aan	6
De betekenis van het woord Al-Qor'aan en de verschillende namen van de H. Qor'aan	7
De aard van zijn openbaring	8
Zuiverheid van de tekst	10
Hoe werden de openbaringen bewaard en verzameld?	10
De chronologische en de huidige volgorde	12—13
Getuigenis van de buitenstaanders over de zuiverheid van de tekst van de H. Qor'aan	17
Bewijzen voor de Goddelijke oorsprong van de Heilige Qor'aan	18
Verhouding van de H. Qor'aan tot andere Heilige Boeken	26
Opheldering over sommige misvattingen ten opzichte van de H. Qor'aan	31

DEEL II

De zedeleer	39
Dankbaarheid	42
Houding tegenover onze medemensen	43
Houding tegenover de vijand	44
Broederschap en eensgezindheid	45
Hulpvaardigheid	47
Waarheid en rechtvaardigheid	48
Vrijgevigheid	49
Matigheid en Genoegzaamheid	52
Eerlijkheid en rechtvaardigheid	53

Geloftegetrouw	55
Vergevensgezindheid	56
Eergevoel	58
Geduld en lijdzaamheid	59
Eerlijk het brood verdienen	60
Vredelievendheid	61
Verzoeningsgezindheid	62
Kuisheid	63
Vertrouwen	65
Standvastigheid	66
Zachtmoedigheid en beleefdheid	66
Hoogmoed	67
Wantrouwen en laster	68
IJdelheid	69
Het goede verrichten	70
Het goede aanbevelen	71
Resumé	72
Theorie en praktijk	75

DEEL III

Godsdienstige vraagstukken	77
God en Zijn eigenschappen	79
De godsdienst	84
De Islam	85
Het geloof en de rede	86
Vrijheid van geloof	87
Verdraagzaamheid	88
Zonde en erfzonde	91
Vergiffenis der zonde	92
Afgoderij	93
De doelstelling van de godsdienst	95
Het leven na de dood	98
Het wereldse leven	103
Het gebed	105
Enkele gebeden	106

Deel I

DE HEILIGE QOR'AAN

DE HEILIGE QOR'AAN

„De Qor'aan neemt een belangrijke positie in onder de godsdienstige boeken van de wereld. Hoewel de jongste van dit soort werken, is het niet minder dan elk ander in zijn wonderbaarlijke invloed, die het op de grote massa van de mensheid heeft uitgeoefend. Het geeft een geheel nieuwe manier van denken en een nieuw type van karakter.”

Introduction to Rodwell's
Translation of the Qor'aan.

DE HEILIGE QOR'AAN

De betekenis van Al-Qor'aan.

Al-Qor'aan is de naam van het heilige geschrift der Moslims. Dertien honderd jaar geleden werd hij aan de Heilige Profeet Mohammad (vrede Gods ruste op hem) te Makkah en te Madinah geopenbaard. Al-Qoraan betekent: lezen of verkondigen. Deze naam dus geeft aan, dat hierin een grote profetie verborgen ligt nl. dat dit boek altijd gelezen en verkondigd zal worden. Deze benaming geschiedde ook door de openbaring, zoals wij in de Qor'aan lezen: „Bal Howa Qor'aan-om-Madjied”, d.i. de verheven Qor'aan.

85 : 22.

Andere namen van de Qor'aan.

Er zijn nog andere namen waarmee de Qor'aan wordt aangeduid, bij voorbeeld:

- Annoer = het licht
- Azzikr = de vermaning of aanzien of iets wat anderen tot aanzien brengt
- Tazkirah = het advies
- Alborhaan = het bewijs
- Al-Forqaan = het onderscheid
- Asjsjifa = de genezing of het geneesmiddel
- Al-Hidajat = de leidraad
- Al-Hikmat = de wijsheid
- Al-Kitab = het boek.

Deze benamingen zijn gekozen naar de uitwerking en de invloed welke van de Qor'aan uitgaat. Hij is 't geestelijk licht waarmede de mens zijn weg kan volgen in de duisternis der wereld. Hij is een vermaning omdat hij ons aan onze plicht herinnert. Hij is het advies, omdat hij ons advies geeft omtrent onze aangelegenheden en ons helpt om onze problemen op te lossen.

Hij is het bewijs; want hij bewijst zijn Goddelijke oorsprong op grond van logika en wetenschap.

Hij is het Onderscheid; want hij maakt onderscheid tussen waarheid en leugen en laat duidelijk uitkomen wat waarheid is.

Hij is de Genezing; want hij geneest de kwalen van de ziel, hij maakt individu en gemeenschap gezond.

Hij is de Leidraad; want hij dient als gids en leidman wanneer men in moeilijkheden is geraakt.

Hij is de Wijsheid; want alles wat hij leert is gebaseerd op wijsheid en hij schenkt de lezers wijsheid en kennis.

Tenslotte is hij het Boek; want hij omvat alle soort leringen die de mensheid nodig heeft.

DE AARD VAN DE QOR'AAN

De aard van de Qor'aan is geheel anders dan die der andere heilige boeken van de mensheid, die meestal niet meer zijn dan een soort levensbeschrijving, waarin het woord Gods, het woord van de betrokken profeet en de gedachten der schrijvers of samenstellers door elkaar zijn geraakt.

In tegenstelling met deze boeken omvat de Heilige Qor'aan uitsluitend Gods woord en de woorden of gezegden van de profeet hebben daaraan geen deel.

De Heilige Qor'aan is ook niet het woord Gods in de zin dat de Heilige Profeet gedachten gekregen zou hebben door ingeving, en dat hij deze gedachten in zijn woorden zou hebben weergegeven. Integendeel, dit zijn rechtstreeks de zuivere woorden van de Alwetende. De Qor'aan bevestigt deze bewering, want er wordt gezegd:

„De openbaring van dit is van Allah, de Machtige, de Wijze.” 39 : 2.

„Voorzeker Wij hebben de Zikr geopenbaard, en Wij zullen er de Bewaker van zijn.” 15 : 10.

„Gezegend is Hij, die de Qor'aan aan Zijn dienaar heeft neder gezonden, opdat hij een waarschuwer moge zijn voor alle volkeren.” 25 : 2.

„De openbaring van dit boek is van Allah, de Al-machtige, de Alwijze.” 45 : 3, 46 : 3.

„In naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle. De Barmhartige heeft de Qor'aan onderwezen. Hij heeft de mens geschapen en heeft hem de uiteenzetting (er van) geleerd.” 55 : 1—5.

„Alle lof behoort aan Allah, Die het Boek aan Zijn dienaar geopenbaard heeft, gaaf en volmaakt.” 18 : 2.

„Dit is een volmaakt Boek, dat aan u is geopenbaard — laat er daarom in uw hart geen twijfel zijn om er mede te waarschuwen — dit is een aanmaning voor de gelovigen. Volgt hetgeen u van uw Heer is nedergezonden en volgt geen andere vrienden, dan Hem. Hoe gering is de lering die zij trekt.” 7 : 3—4.

ZUIVERHEID VAN DE TEKST

Zoals de Qor'aan dertien honderd jaar geleden werd geopenbaard, is hij tot ons gekomen zonder enige wijziging in zijn tekst te hebben ondergaan. En hij zal altijd vrij blijven van alle menselijke inmengingen, want God, Die dit boek heeft geopenbaard, heeft ook beloofd dat dit boek te allen tijde geldig zal blijven en bewaard in zijn oorspronkelijke vorm. Dit is gebeurd, omdat de Qor'aan bestemd is voor de hele mensheid en voor alle tijden. Een boek met een zodanig universeel karakter moet het vermogen bezitten zijn zuiverheid te kunnen handhaven.

HOE WERDEN DE OPENBARINGEN BEWAARD?

Hoe dit mogelijk is geweest wordt duidelijk, indien wij de tijd waarin de Qor'aan werd geopenbaard, aan een beschouwing onderwerpen.

De openbaring geschiedde in de vorm van een stem, er werden dus woorden aan de profeet medegedeeld. De Heilige profeet ontving nu de woorden, die hij aan zijn volgelingen doorgaf, en men prentte deze woorden onmiddellijk in het geheugen. De openbaring van de Qor'aan strekte zich uit over drie en twintig jaar, die vers na vers aan de mensheid bekend werden gemaakt.

Op deze wijze waren er talrijke mensen uit de naaste omgeving van de profeet, die de Qor'aan uit het hoofd kenden en bekend waren als dragers van het Goddelijke Woord.

De feitelijke openbaring werd absoluut gescheiden gehouden van de uitspraken van de profeet. Zelfs ver-

bood de profeet in het begin, dat men zijn woord op papier zou zetten, zodat dit niet met de openbaring gemengd zou worden.

De zorg van de profeet om Gods woord te beschermen ging zó ver, dat hij verbood om de geschriften, waarop de Qor'aan was geschreven, naar een land mee te nemen, dat onder vreemde heerschappij stond, opdat door de vijandige gezindheid de toentertijd nog jonge plant (Islam) niet zou lijden. Daar komt bovendien bij, dat de verzen van de Qor'aan direct op schrift werden gesteld onder de contrôle van de Heilige profeet zelf. Onder de metgezellen van de profeet waren er, die de juiste uitspraak van de profeet leerden, en later in hun eigen omgeving kringen vormden, waarin zij die konden doorgeven. Het is ook bekend dat de Heilige Profeet deze kringen verschillende keren heeft bezocht. In elk gebied werd de Qor'aan gereciteerd en in de maand Rmadhan schonk men speciaal aandacht aan de studie van de Qor'aan.

Door deze maatregelen in acht te nemen, is het mogelijk geworden, om de Qor'aan voor alle tijden tegen onzuiverheid te hoeden.

DE VERZAMELING VAN DE QOR'AAN

De boekvorm, waarin men de Qor'aan tegenwoordig kent, is niet bekend geweest tijdens het leven van de Heilige Profeet Mohammad (vrede Gods ruste op hem).

Wel werden alle verzen opgeschreven gedurende de periode waarin deze langzamerhand werden geopenbaard.

Deze openbaringen geschieden naar gelang der behoeften des tijds en zo kon het gebeuren dat hoofd-

stukken waarmede reeds lang geleden een aanvang was gemaakt eerst veel later beëindigd werden. Tijdens de laatste bedevaart van de Heilige Profeet Mohammad werd de volgende openbaring ontvangen:

„Heden heb Ik uw godsdienst voor u vervolmaakt en (daardoor) Mijn gunsten over u voltooid.”

5 : 4.

Dit was tevens het laatst geopenbaarde vers en een teken dat de Qor'aan volledig was geworden.

Hoewel de Qor'aan in zijn huidige boekvorm tijdens het leven van de profeet niet bestond, mag dit geen bezwaar genoemd worden wat betreft de betrouwbaarheid van de tekst, evenmin dat de tegenwoordige volgorde niet volgens het inzicht van de profeet tot stand zou kunnen zijn gekomen. Immers, de Qor'aan werd reeds vanaf het begin gereciteerd in de gebeden, en ook gelezen. Sommige discipelen hadden de gewoonte om de Qor'aan in drie dagen in zijn geheel te lezen. Dit duidt er reeds op, dat er toch een zekere rangschikking bestaan moet hebben.

De Soera's (of hoofdstukken) van de Qor'aan werden niet volgens lengte gerangschikt zoals men wel eens meent, want dat komt niet altijd uit: er zijn kortere hoofdstukken die aan een langere voorafgaan.

Op dezelfde wijze waarop de verzen geplaatst werden in de hoofdstukken, waar zij thuis behoorden, werd ook de plaats van de hoofdstukken onderling bepaald; d.i. naar de inhoud van de Soera's. Door het verband tussen de Soera's zijn deze geworden als de schakels van een ketting.

DE CHRONOLOGISCHE VOLGORDE

Uit het voorgaande blijkt duidelijk, dat de chronologische volgorde van de Qor'aan een geheel andere is

dan de volgorde van heden. Dit geschiedde omdat toen de profeet in het begin van zijn zending geheel alleen stond, het woord Gods gericht werd tot de heidenen en de afgodendienaren. Dezen moesten een bewijs hebben van het bestaan van God en de waarachtigheid van Zijn profeet.

Verschillende profetieën, die in de kleinere Soera's van het chronologische begin voorkomen zijn na de Hidjra in vervulling gegaan en hebben gediend als bewijs voor het bestaan van God en de waarachtigheid van de profeet.

In die dagen was van een islamietische gemeenschap nog geen sprake; aan de mensen moest nog geleerd worden welke de verhouding was van mens tot Schep- per, d.w.z. de betrekking tussen God en mensen. Stuk voor stuk werd de Qor'aan geopenbaard, opdat de nieuwe leer onmiddellijk in praktijk kon worden gebracht.

Toen naderhand het aantal volgelingen groter werd en er inderdaad sprake was van een islamietische gemeenschap, werden openbaringen gegeven, die betrekking hadden op de wederkerige verhouding van de mensen onderling. Door dit harmonische groei- proces is het mogelijk geworden, dat alle voorschrif- ten en leerstellingen reeds tijdens het leven van de profeet werden nagekomen en besproken. En nadat de openbaringen hun einde hadden bereikt werd de tegenwoordige rangschikking vastgesteld.

DE HUIDIGE VOLGORDE.

De rangschikking, die men aantreft indien men heden ten dage de Qor'aan doorleest, heeft bij een aandachtige beschouwing meer betekenis dan men op het eerste gezicht vermoeden kan. Indien men leiding

zoekt vraagt men hierom; dat wil zeggen: men bidt om naar het rechte pad te worden geleid. Een zoeker naar waarheid zal altijd eerst om leiding bidden, omdat God de Enige is die onze ogen openen kan en in staat is ons hart te verlichten. De zoeker zal zich eerst zelf moeten openstellen om het licht binnen te ontvangen, daarna zal het goddelijke licht vanzelf binnentreden.

Het eerste hoofdstuk van de Qor'aan is daarom de Soera al-Fatihah, hetgeen betekent: „wat opent”. Be-doeld wordt hier niet alleen het boek dat ontsloten wordt, doch ook de zoeker naar waarheid.

Het tweede hoofdstuk is de Soera Al-Baqarah waarin wordt verwezen naar de leiding waar de lezer om ge-vraagd heeft, met de volgende woorden: „Ik ben Al-lah, de Al-wetende. Dit is het boek waarin geen twij-fel is, en (daarom) een leiding voor de godvruchtigen.”

2 : 23.

Aanvaardt men deze leiding door de gegeven voor-schriften op te volgen, dan zal men naderhand in staat zijn om de grootheid van de later komende hoofdstukken, waarin gesproken wordt over de Schepper, de Schepping en de Majesteit Gods, vol-ledig te begrijpen en vooral te ervaren.

DE SAMENSTELLING TOT BOEK.

Toen de profeet overleden was, had Aboe Bakr, de eerste Chaliefah, (d.i. de opvolger van de profeet als hoofd van de wereld des Islams) een rangschikking laten maken van de verschillende opgetekende frag-menten van de Qor'aan. Hij volgde hierbij de reeds in omloop zijnde volgorde. Het op zich nemen van deze eerste officiële copie was een zeer zware en verantwoordelijke taak, welke werd opgedragen aan

Zaid bin Cabit, die ook de fragmenten had opgetekend. Hem werd uitdrukkelijk bevolen niets op te schrijven voor deze eerste copie dan nadat twee personen een getuigenis hadden afgelegd, dat het onder behandeling zijnde gedeelte inderdaad het geopenbaarde woord van God was, en dus in volkomen overeenstemming met de opgetekende fragmenten. Zo ontstond het eerste boek van de Qor'aan.

Eigenlijk was het niet Aboe Bakr, doch Omar — later de tweede Chaliefah — die de stoot gaf tot de samenstelling van de Qor'aan in boekvorm. Deze Omar was zo nauwgezet, dat hij het niet verdragen kon, als iemand de Qor'aan las met een andere uitspraak dan hij gewend was te horen van de profeet, hoewel die andere uitspraak in het geheel niet verkeerd behoefde te zijn. Indien men de toegewijheid en de nauwkeurigheid van de allereerste volgelingen in aanmerking neemt, dan is het hoogst onwaarschijnlijk, dat in de samenstelling van deze eerste Qor'aan fouten of veranderingen in het oorspronkelijke woord Gods zouden zijn binnengeslopen.

Van Aboe Bakr, Omar, Aisja, Ali, Ibni Omar, Abdullah bin Abbas, Hafsa, Osman, Talha, Aboe Horairah en Ommi Salmah (Gods welbehagen ruste op hen) is bekend dat zij op de hoogte waren met het uitwerken van deze eerste copie: zij kenden de Qor'aan uit het hoofd en zouden zeer zeker niet hebben toegestaan dat enige afwijking van het hun bekende in dit exemplaar zou worden opgenomen. Bij de vervaardiging van de hierop volgende exemplaren door de derde Chaliefah Osman konden geen wijzigingen meer worden aangebracht.

Deze Chaliefah had voor de verschillende provincies even zo vele copieën laten vervaardigen, opdat door de verschillende uitspraak der taal in latere tijden

geen aanleiding zou behoeven te bestaan, om de schrijfwijze naar de taal te regelen.

Deze copiën, zeven stuks, werden eveneens gemaakt door Zaid bin Cabit.

De duizenden mensen, die de profeet hadden gekend, en de Qor'aan uit het hoofd konden reciteren, zouden zeer zeker heftig hebben geprotesteerd indien zij bij het lezen van de in omloop gebrachte Qor'aan enige afwijkingen hadden aangetroffen, hetzij in de vorm van wijzigingen, hetzij in de vorm van toevoegingen. Op grond van dit alles kan dan ook aangenomen worden, dat de Qor'aan van heden dezelfde is als die de profeet ons gegeven heeft.

GETUIGENIS VAN BUITENSTAANDERS

Het kan voor sommigen van doorslaggevende betekenis zijn indien zij vernemen, dat ook anderen — en meestal in niet-welgezinde kringen — een oordeel hebben, dat niet van het onze afwijkt. Vooral aan het getuigenis van wetenschappelijke zijde, dat na jaren van diepe studie gegeven wordt, hecht men meestal veel waarde. Hieronder volgen dan enige aanhalingen van bekende oriëntalisten:

1. Sir William Muir zegt in zijn boek „Het leven van Mohammad” het volgende:

„Wij hebben niet gehoord dat er fragmenten, zinnen of woorden door de samenstellers werden weggelaten, evenmin dat iets van de geopenbaarde editie afweek. Zoiets zou ongetwijfeld bewaard en vermeld zijn geworden in die traditionele bewaarplaatsen, die de minste en onbeduidendste handelingen van de profeet vergaarden. Waarschijnlijk is er geen boek op aarde behalve de Qor'aan, dat 1200 jaren (nu 1373) lang zonder wijzigingen in zijn oorspronkelijke vorm bewaard is gebleven.”

„Hun (van de Moslims) zuivere tekst (de Qor'aan) te vergelijken met de verschillende vertalingen van onze geschriften betekent, dingen vergelijken tussen welke geen vergelijking mogelijk is.”

„Wij hebben alle uit- en inwendige redenen, die waarborgen, dat de Qor'aan in dezelfde vorm nog heden bestaat, in welke vorm Mohammad hem aan de wereld had aangeboden.”

„Met volstreekte zekerheid kunnen wij zeggen, dat elk vers van de Qor'aan, van Mohammad af tot heden, onveranderd in zijn oorspronkelijke vorm bewaard is gebleven.”

2. De Duitse geleerde Nöldeke zegt:

„De hedendaagse Qor'aan is dezelfde, die in de tijd van de metgezellen van de profeet bestond. De pogingen van de geleerden van Europa, om wijzigingen in de tekst van de Qor'aan te bewijzen, zijn geheel mislukt en vruchteloos gebleken.”

3. Prof. Dr. Th. W. Juynboll, geleerde uit Nederland, schrijft het volgende:

„Deze, onder Oethman's bestuur tot stand gekomen codificatie, is de sedert onveranderd tot op onzen tijd overgeleverde redactie van den heiligen tekst. Aan hare authenticiteit valt redelijkerwijze niet te twijfelen.”

„De Koran heeft niet het lot van andere heilige boeken in het Oosten gedeeld. Voor herhaalde wijziging en eene tendentieuze omwerking van den tekst, zooals met name het Oude Testament die ondergaan heeft, bleef de Koran bewaard.”

Handleiding tot kennis van de
Mohammedaansche Wet. Bladz. 16

BEWIJZEN VOOR DE GODDELIJKE OORSPRONG VAN DE HEILIGE QOR'AAN

Nu ontstaat de vraag, hoe kunnen wij weten dat de inhoud van de Qor'aan werkelijk door God gegeven is?

De beantwoording van deze belangrijke vraag berust op de volgende punten:

1. Er zijn verscheidene godsdiensten voor welke aanhangers het niet moeilijk zal zijn om in te zien, dat de Qor'aan inderdaad van God afkomstig is. Want

zij leven in het geloof zelf een geopenbaard boek te bezitten: geopenbaard door God. Zij zijn tot dit geloof gekomen op grond van zekere argumenten. Zij hebben bepaalde criteria vastgesteld om deze boeken als door God geopenbaard te beschouwen.

Dezelfde maatstaven kan men ook voor de Qor'aan aanleggen, het resultaat zal dan hetzelfde zijn.

2. De Heilige Profeet Mohammad (vrede Gods ruste op hem) was een uiterst waarheidslievend en betrouwbaar mens, zoals de wereld zelden heeft gekend. Zelfs zijn ergste vijanden hebben eenstemmig getuigd, dat hij nimmer een leugen gesproken had. Ook toen de tegenstand het felst was, en de vijanden hem naar het leven stonden, zeiden zij: „Wij verloochenen u niet, maar datgene wat gij hebt gebracht.”

Eens zei een inwoner van Makkah tot een der stamhoofden: „Mohammad was begonnen te liegen”. Waarop deze antwoordde: „Toen Mohammad jong was, heeft hij nooit gelogen, derhalve is het onaanvaardbaar dat hij oud geworden zijnde, zou zijn begonnen te liegen; eerder zou het stamhoofd krankzinnigheid voor mogelijk hebben gehouden.”

Wanneer nu een dergelijk getuigenis door al zijn tijdgenoten werd gegeven, kan men dan ook maar een ogenblik veronderstellen dat hij ten aanzien van God plotseling leugenachtig zou kunnen worden?

Evenals Jezus zijn tegenstanders uitdaagde hem van oneerlijkheid te beschuldigen en door hun onmacht daartoe, de eerlijkheid in zijn optreden als een boodschapper Gods bewees, evenzo is dit het geval met Mohammad (vrede Gods zij met hem).

3. Er staan talrijke profetieën in de Qor'aan vermeld, die op verschillende tijdstippen in vervulling zijn ge-

gaan. Voor een gewoon sterveling is het niet mogelijk uit zich zelf een voorspelling te doen die op de aangewezen tijd in vervulling zal kunnen gaan.

Het is wel mogelijk, dat iemand door zijn kennis van omstandigheden en geschiedenis der mensheid een verwachting uitspreekt die bewaarheid wordt, maar de zekerheid ontbreekt in dat geval, en de verwachting heeft betrekking op beperkte omstandigheden. Maar voorspellingen ten aanzien van universele gebeurtenissen in de toekomst zijn hoogst onwaarschijnlijk, zo niet onmogelijk.

Dit criterium erkent de Bijbel ook. In Deutron. 18 : 21, 22 staat te lezen:

„Zo gij dan in uw hart zoudt mogen zeggen: Hoe zullen wij het woord kennen, dat de Here niet gesproken heeft?”

„Wanneer die profeet in de naam des Heren gesproken zal hebben en dat woord geschiedt niet, dat is het woord dat de Here niet gesproken heeft; door overmoed heeft die profeet dat gesproken, gij zult voor hem niet vrezen.”

Toetsen wij de waarachtigheid van de Heilige Qor'aan volgens dit criterium van de Bijbel, dan vinden wij, dat hij inderdaad door God werd geopenbaard om de mensheid te leiden naar het rechte pad.

Er zijn talrijke profetieën in de Qor'aan die betrekking hebben op de persoon van de Heilige profeet, zijn succes en uitbreiding van de Islam.

Een sterk voorbeeld hiervan is de profetie, die gedaan werd toen de profeet nog vrijwel alleen stond tegenover de overmacht van de inwoners van Makkah, die voornemens waren de hoodschap in de kiem te smoren. Deze voorzegging betrof de zege van de

Islam, en dat geen menselijke macht in staat zou zijn, de door God geplante boom te ontwortelen.

Toen de profeet uit Makkah werd weggejaagd, werd hij getroost met de volgende woorden: „Hij, Die u de verkondiging (van de boodschap) heeft opgelegd, zal u zeker terugbrengen”. De mensen maakten moordplannen en wilden de profeet uit de weg ruimen. Men kon soms wel vrezen en zijn werkzaamheden verminderen, maar God stond hem bij en spoorde aan, zeggende: „Verkondig hetgeen u wordt geopenbaard, Allah zal u behoeden voor de mensen.”

De feiten der historie zijn onloochenbaar en deze wijzen uit dat iedere profetie precies is uitgekomen zoals vooruit werd aangekondigd. De vijand heeft alles in beweging gezet om de Islam teniet te doen, maar desondanks heeft de Islam de zegepraal behaald.

4. Alles wat één mens kan doen, kan een ander ook doen, maar wat God doet kan geen mens nadoen, al zou hij er zijn hele leven aan besteden. Een plant in haar volle bloei, een bloem, zelfs een nietig wormpje zal geen sterveling kunnen scheppen.

Evenzo zal het woord van God niet kunnen worden geëvenaard door de woorden van een mens. Men kan zich niet voorstellen dat Gods woord zijn weerga zal vinden onder de werken der mensen.

Volgens deze maatstaf nodigt de Heilige Qor'aan al zijn tegenstanders uit om een evenbeeld van de Qor'aan te produceren. Deze uitdaging geldt tot heden toe en zal altijd geldig blijven.

Wij lezen in de Qor'aan als volgt:

„En indien gij in twijfel verkeert omtrent hetgeen Wij aan Onze dienaar hebben geopen-

baard, probeert dan een dergelijk hoofdstuk voort te brengen en roept uw helpers buiten Allah, als gij de waarheid spreekt."

„Doch indien gij het niet kunt doen — en gij zult het nimmer kunnen doen — wacht u dan voor het Vuur, dat voor de ongelovigen is bereid.”

2 : 24-25

Zeg: „Indien de mensen en de djinn samenspannen, teneinde het gelijke van deze Qor' aan voort te brengen, zullen zij het gelijke daarvan niet kunnen voortbrengen ook al zouden zij elkanders helpers zijn.”

17 : 89

Zeggen zij: „Hij heeft dit (de Qor-aan) verzonnen?” Antwoord: „Breng dan tien dergelijke verzonnen hoofdstukken voort en roept buiten Allah wie gij kunt, als gij de waarheid spreekt. Maar indien zij uw (uitdaging) niet aannemen, weet dan dat dit met Allah's Kennis is geopenbaard en dat er geen God is behalve Hij. Zult gij u dan onderwerpen?”

11 : 14-15

„En deze Qor'aan kon door niemand buiten Allah worden voortgebracht. Integendeel, hij is de vervulling van datgene wat er vóór was en is een uiteenzetting van de Wet door de Heer der Werelden, daaraan is geen twijfel.” Of zeggen zij: „Hij (de profeet) heeft het verzonnen?”

Zeg: „Breng dan een hieraan gelijke Soera voort en roept buiten Allah wie gij kunt als gij de waarheid spreek.”

10 : 38-39

Na dertien en een halve eeuw staan deze woorden nog in al hun kracht en waarheid in de Qor'aan. Is het mogelijk dat dit werk door een ongeletterde als Mo-hammad vervaardigd is en dat er in de tijd, sindsdien verstreken, geen geleerde op aarde is geweest die heeft kunnen tornen aan de waarheid dezer woorden?

Zelfs de hoogmoedigste, doch in de letteren bekwaame Arabieren niet, die daarmee de door hen zo gehate Islam uit de weg hadden kunnen ruimen.

Is dit geen wonder dat de Qor'aan de mens van heden met al zijn kennis en vooruitgang nog steeds uitdaagt en niemand zich in staat acht om deze uitdaging te aanvaarden?

Ware de Qor'aan door Mohammad, de ongeletterde, uitgedacht hoe kon hij de hele wereld tot aan onze dagen toe aansporen om dit werk te evenaren?

5. „Aan de vruchten kent men de boom” zeide Jezus (Gods vrede ruste op hem) „een goede boom brengt goede vruchten voort en de slechte boom slechte.”

Matt. 7 : 17.

Passen wij dit beginsel toe op een door God geopenbaard boek, dan moeten de gevolgen van dat boek eveneens op een Goddelijke oorsprong wijzen, d.w.z. het moeten zulke resultaten zijn dat geen mensenwerk vermag te bereiken.

Als wij de Qor'aan volgens dit criterium toetsen dan vinden wij dat:

Ten eerste: de inhoud hiervan heeft een dusdanige kracht dat het geen lezer onbewogen kan laten. Het boek spreekt zich uit over zulk een verscheidenheid van onderwerpen, dat de mens in zijn geheel er in betrokken wordt.

De voorschriften en leerstukken zijn universeel, geen onderscheid wordt gemaakt tussen kleur, ras, land of

bloed; het straalt zijn licht uit naar alle hoeken der aarde, zoals de zon dat doet. Taal en woorden zijn onveranderlijk en dusdanig gekozen, dat men er niet zonder meer aan voorbij kan gaan. Verbazingwekkend is de invloed dezer woorden op de aandachtige lezer.

Ten tweede zijn de gevolgen van het luisteren naar deze woorden zo groots, dat dit geen mensenwerk geacht kan worden.

De dichte geestelijke duisternis, die ten tijde van de openbaring van dit boek over de hele wereld hing, over Arabië in het bijzonder, was als „bij toverslag” verdwenen. Gelijk het heldere zonlicht dat doet, werden de nevels plotseling weggevaagd en was men in staat het goede van het kwade te onderscheiden. Barbaarse toestanden, gegrondvest op afgoderij en afgodendienst, werden door de Goddelijke werking van de Qor'aan vervangen door kennis omtrent de éénheid Gods, door mensenliefde en een weergaloos broederschapsgedoele.

Liefde voor God kwam plotseling in de plaats van liefde voor de wereld en het wereldse. Toen eerst zei men: God zij dank, dat Hij ons deze leiding gegeven heeft en ons daartoe heeft willen brengen. Nog nooit is het eerder voorgekomen in de geschiedenis der mensheid, dat deze ineens afstand heeft gedaan van oude gewoonten en dan nog wel van barbaarsheid, die werd opgeheven tot een toestand van de hoogste beschaving.

Dit waren wel zeer schone vruchten, die deze boom van God heeft voortgebracht. Nog steeds worden deze in gelijke mate geleverd.

Over de verbazingwekkende uitwerking, die de in-trede van de Qor'aan op de mensen gehad heeft, zijn ook niet-Moslims het met ons eens.

Zo schrijft Sir William Muir in zijn boek „The life of Mohammed”: (hoofdstuk 7)

„Sedert onheuglijke tijden waren Makkah en het gehele schiereiland in een geestelijke verdoving gedompeld. De geringe en kortstondige invloeden van het Joden- en Christendom, of de uitwerking van de filosofie op de Arabische geest waren slechts als de rimpeling hier en daar van het oppervlak van een kalm meer geweest, alles bleef er rustig en onbewogen onder. Het volk was in bijgeloof, wreedheid en verdorvenheid verzonken... Hun godsdienst was een grove afgodendienst, en hun geloof de duistere bijgelovige vrees voor onzichtbare dingen.”

„Dertien jaar vóór de Hidjrah lag Makkah levenloos in deze verlaagde toestand. Welk een verandering hadden deze dertien jaren nu gebracht! De joodse waarheid had de mensen van Madinah reeds langs in de oren geklonken, maar eerst toen zij van de geestverheffende leer van de profeet hadden gehoord, ontwaakten zij uit hun sluimering en gingen plotseling een nieuw en ernstig leven in.”

3. Thomas Carlyle zegt:

„Een arm herdersvolk dat onopgemerkt in de woestijn rondwaalde sedert de schepping der wereld. Een groot Profeet werd tot hen gezonden met een woord dat zij konden begrijpen. Ziet! de onopgemerkten worden nu door de wereld aanschouwd. Nog geen eeuw later strekte Arabië zich uit van Granada tot Delhi. Voor het Arabische volk was dit een geboorte van duisternis naar licht. De Arabieren begonnen pas daardoor te leven.”

„Helden en Helden-verering”.

VERHOUDING VAN DE QOR'AAN TOT ANDERE HEILIGE BOEKEN

God heeft door de tijden heen naar alle volkeren en landen Zijn gezanten gezonden aan wie Hij Zijn wil bekend maakte. Een Moslim erkent derhalve de Waarheid, die in vroegere boeken werd geopenbaard.

De Heilige Qor'aan zegt hieromtrent:

„Er is geen volk tot hetwelk geen boodschapper is gekomen.”

35 : 25

Nu rijst de vraag: als God vroeger ook Zijn boodschappers had gezonden, die een bepaalde opdracht brachten voor een bepaald volk, wat was dan de noodzaak voor een nieuwe openbaring en waarom moeten de volgelingen der vroegere boodschappers Gods in de boodschap van de profeet van de Islam geloven?

Antwoord: Het antwoord op deze vraag heeft verschillende aspecten.

Ten eerste: ofschoon boodschappers naar alle volkeren werden gezonden om de boodschap van de Almachtige aan hun volk over te brengen, was de boodschap in de loop der tijden niet meer zuiver gebleven, door toevoegingen en weglatingen.

Omdat nu de boodschap, die God door Zijn gezanten aan de mensheid gaf, vertroebeld was en geen zekerheid van geloof meer mogelijk, ontstond de behoefte aan een ander boek, dat de mensheid op nieuw leiding zou kunnen geven. Met dat doel werd de Heilige Qor'aan gezonden.

Ten tweede: De vroegere openbaringen waren niet universeel. De mensheid was echter aan een keerpunt van haar ontwikkeling gekomen en er ontstond behoefte aan een boek, dat in haar noden zou voorzien. Dat vroegere openbaringen alleen voor een bepaald volk bestemd waren blijkt uit de leerstellingen, die men tot heden toe aanhangt. Hun God is beperkt evenals hun wereld. De universaliteit ontbreekt in al hun denken en doen. Met andere woorden het nationalisme werd er in tot uitdrukking gebracht.

Zelfs de profeet Jezus (vrede zij hem), — die slechts zes honderd jaar voor de komst van de Islam kwam — heeft dit onder de volgende bewoording te kennen gegeven. Hij zond zijn volgelingen om zijn Evangelie te prediken en zeide:

„Gij zult niet henen gaan op de weg der heidenen, en gij zult niet ingaan in enige stad der Samaritanen. Maar gaat veel meer henen tot de verloren schapen van het huis Israëls.”

Mattheus 10 : 5-6.

2. En tegen een vrouw, die gekomen was om hulp te vragen, daar haar dochter deerlijk van de duivel bezeten was, zeide hij:

„Ik ben niet gezonden dan tot de verloren schapen van het huis Israëls.”

„Het is niet betamelijk het brood der kinderen te nemen en aan de hondkens voor te werpen.”

Mattheus 15 : 24-26

Het gaat er hier niet om of hij het geloof van de vrouw wilde beproeven; het gaat om de bewoording en wijze van uitdrukking. Bovendien, de aanhaling toont ook aan, dat Jezus' zending alleen bestemd was voor de joden en niet voor andere volkeren, die men niet

anders heeft beschouwd dan als honden en zwijnen. Hetzelfde kan men in het Oude Testament en de boeken der Hindoes ook lezen. Zij hebben altijd hun leer aan een bepaald soort mensen gebonden aan wie zij een bijzonder recht toekenden. Immers de geestelijke zegeningen zijn monopolie van de bloedverwantschap.

Hier uit blijkt duidelijk, dat voor de komst van de Qor'aan er geen geopenbaard boek was, dat de mensheid in één broederschap zou kunnen verenigen, hetgeen hem dan ook tot heden toe nog niet gelukt is. Dit is de reden dat God, uit Barmhartigheid een universele leerstelling heeft gegeven, die in de vorm van de Qor'aan tot ons is gekomen.

In de Qor'aan wordt niet meer gesproken over een Godheid, Die gebonden zou zijn aan een bepaald land, volk, ras of familie. Integendeel wordt gezegd:

„De godvruchtigste onder u is de eerbaarste.”

49 : 14.

Ten derde.

In de oudste tijden was de mensheid niet in staat een universele leer te begrijpen. Dit is de reden dat God naar verschillende volkeren apart profeten zond, die met een boodschap verschenen, die voor een bepaalde tijd nodig was. Het menselijk verstand was nog niet zodanig ontwikkeld, dat de mens een al-omvattende leer zou kunnen verwerken..

Wij lezen dit ook in het N. Testament, waar Jezus zegt:

„Ik heb nog vele dingen te zeggen, maar die kunt gij nog niet dragen; maar wanneer die zal zijn gekomen, n.l. de geest der waarheid, hij zal u in al de waarheid leiden.”

Johannes 16 : 12-13

Ter aanvulling van dit tekort werd nu de Heilige Qor'aan geopenbaard, die met de volgende verklaring naar voren kwam:

„Ik ben Allah de Alwetende, dit is een volmaakt boek waarin geen twijfel is, een richtsnoer voor de godvruchtigen”.

2 : 2-3.

„Heden heb Ik uw godsdienst voor u vervolmaakt (waardoor) Mijn Gunsten over u voltooid zijn.”

5 : 4

Hieruit blijkt duidelijk, dat de Qor'aan de vervolmaking en voortzetting is van de godsdienst, die door de vroegere boodschappers werd gebracht. Dit is de reden dat de Qor'aan zegt: „Alle boeken zijn hierin verzameld”.

Alle problemen, die zich aan de mensen voordoen, worden in de Qor'aan opgelost. Er worden aanwijzingen gegeven, die ons in staat stellen om ons dagelijks leven zo goed mogelijk te leiden, en daardoor tevredenheid en gemoedsrust te verkrijgen.

Zowel voor de verbetering van de mens, alsook voor de wereldschokkende problemen geeft de Qor'aan uitkomst.

Een oriëntalist schrijft over de inhoud van de Heilige Qor'aan als volgt:

„Laten wij niet vergeten, dat er in het boek (zoals de nieuwste biograaf van Mohammad, Ludolf Krehl, het uitdrukt) een volledige code wordt gegeven zowel voor geloof en zeden, als voor de daarop gegronde wet. Er worden ook de grondslagen gelegd voor elke instelling, van een uitgebreid gemenebest, voor het onderwijs, voor rechtsbedeling, voor militaire organisatie, voor

de financiën, voor een zeer nauwkeurige wetgeving betreffende de armen: alles gegrondvest op het geloof in de Enige God, Die 's mensen bestemming in Zijn Hand heeft. Waar het zoveel belangrijke zaken betreft moet de maatstaf der voortreffelijkheid, waarnaar wij de samenstelling van de Qor'aan als geheel moeten vergelijken, noodzakelijk met de stof variëren, die in elk bijzonder geval behandeld wordt.

De taal van de Qor-aan past zich aan de behoeften van het dagelijks leven aan, waar dit dagelijks leven in zijn particuliere en openbare betrekkingen in overeenstemming gebracht moet worden met de grondbeginselen der nieuwe bedeling."

(Hughes' Dictionary of Islam.)

Dit was dus weer een reden voor de openbaring van de Heilige Qor'aan niettegenstaande het feit dat er andere boeken, die door God werden gezonden, in de wereld waren.

OPHELDERING OVER SOMMIGE MISVATTINGEN TEN OPZICHTE VAN DE QOR'AAN.

1. Men vindt sommige verzen in de Qor'aan, die ons nader inlichten over de verschillende profeten van de Bijbel. Hierdoor vatte bij enkele mensen de gedachte post, dat deze aan de Bijbel ontleend zijn. Deze conclusie is geenszins juist, want:

ten eerste: er staan in de Bijbel verhalen over de profeten, welke niet alleen niet zuiver zijn, maar die zelfs onterend zijn ten opzichte van de Godsgezanten, over wie ze handelen.

Het is vanzelfsprekend, dat deze verhalen door de Qor'aan die, zoals wij op vorige pagina's hebben gezien, ons door God is gegeven, werden gecorrigeerd. Hoe zou God dulden dat juist over Zijn profeten, wier taak het was en is ons door hun woord en voorbeeld de weg naar God te tonen, verhalen werden verteld, welke de waarheid geweld aandoen? Dus openbaarde God in de Qor'aan de waarheid in korte bewoording, opdat wij waarheid van leugen zouden kunnen onderscheiden.

Aan de andere kant zijn door deze korte vermeldingen van de gebeurtenissen die vroeger hadden plaats gehad, vermaningen en waarschuwingen tot ons gekomen.

ADAM EN EVA

Neemt u alleen het Qor'aan-verhaal van Adam en Eva, dat in verschillende opzichten afwijkt van het verhaal vermeld in de Bijbel en een heel andere betekenis heeft. Dit is de weerspiegeling van elk mens, die wanneer God hem beveelt in Zijn Boodschapper te geloven, zegt: „Hoe kan hij, die zelf veel beter is dan deze (boodschapper) in hem geloven.” Deze hou-

ding treft men overal aan. De Schriftgeleerden, de Farizeërs en de geestelijke leiders, zij allen zeggen hetzelfde waarvan zij de Satan beschuldigen, indien niet met woorden, dan toch door hun levenshouding.

De trots op hun kennis, ambt en geestelijk monopolie belet hen het Woord Gods op te volgen. Het is hun hoogmoed, welke hen uit Gods heerlijke hof verdrijft en het is deze zelfde hoogmoed die hen ertoe aanspoort, om in woede het werk van Gods boodschappers te vernietigen en hen ten dode toe te vervolgen. Geen middel schuwen zij, om de mensen van het woord Gods onkundig te laten. Sluw als de slang komen zij tot elke Adam en Eva op aarde en verleiden hen, zodoende het paradijs voor hen sluitend.

ADAM EN HET PARADIJS

Zo zien wij tevens nog een andere betekenis van dit verhaal. Het is niet alleen, dat Adam ettelijk duizenden jaren terug uit het paradijs werd verdreven — neen, dit is een geschiedenis, die zich millioenen malen herhaald heeft en zich nog steeds herhaalt.

Steeds weer worden Adams en Eva's uit Gods Hof verdreven door hun ongehoorzaamheid aan God en hun volgzaamheid ten opzichte van de verleiders.

„Blind en doof” leest men in het Bijbelse verhaal, maar begrijpt men daaruit niet waar het hier om gaat. Hoe mooi, denken wij, zou het geweest zijn, indien onze voorouders niet zo gezondigd hadden. Maar wij vergeten, dat wij het zelf zijn die met onze gedachten, woorden en daden het paradijs voor ons zelf bederven.

Dit verhaal geldt voor de Moslims in de Qor'aan als

voorbeeld en vermaning en dient als leidraad voor zijn dagelijkse leven. Dus is dit geen verhaal, hoewel de woorden hiervan ons als een verhaal in de oren klinken.

2. Er wordt ook wel beweerd dat de Qor'aan sommige leerstellingen aan de Bijbel heeft ontleend.

a. Wanneer men de Qor'aan aandachtig bestudeert, zal het duidelijk worden, dat in de leerstellingen van beide boeken (Qor'aan-Bijbel) een geweldig verschil bestaat.

Maar een boek dat aan een ander boek zijn leer te danken heeft zal in principiële dingen niet afwijken van zijn voorganger.

b. De Heilige Profeet was ook een ongeletterd man. Hoe zou het nu voor zo iemand mogelijk zijn geweest om zijn leer aan de Bijbel te ontlene en de hoofdpunten hiervan te veroordelen? Hoe kon hij weten dat hetgeen hij overgenomen had, het juiste was en het overige verkeerd? En hoe kon hij met zekerheid alles onjuist verklaren wat hem niet beviel? En hoe kon hij dat boek waaraan hij zijn leer had ontleend onzuiver verklaren?

Tenslotte, hoe kon hij dan de hele wereld uitdagen om de Qor'aan te evenaren?

3. Bij sommige geleerden bestaan bezwaren tegen die plaatsen in de Qor'aan, waarin bij verschillende dingen (zoals bergen, rivieren, planten enz.) wordt gezworen en men vraagt zich af, wat daar de bedoeling van is.

Gaat men echter hier over nadenken, dan vindt men de juiste betekenis en diepere bedoeling.

Heeft men voor een ernstige bewering geen getuige, dan neemt men, om anderen van de waarheid van zijn beweringen te overtuigen, God zelf tot getuige en bevestigt zo de eigen stelling.

Nu worden in de Qor'aan verschillende dingen uit de natuur naar voren gebracht om het bestaan van God te bevestigen, het leven hiernamaals te doen begrijpen en de waarachtigheid van de Islam en de Profeten in een helder licht te stellen.

Zon, maan, sterren, dag en nacht worden vermeld en zo wordt het doel van 's mensen bestaan verklaard. Want zoals God de zon heeft geschapen om ons te doen zien in de uiterlijke wereld, zo schiep Hij ook de geestelijke zon. Zoals hier op aarde de dag volgt op de nacht, zo volgt op de geestelijke nacht ook een geestelijke dag. Verschijnt Gods gezant, dan wordt alles duidelijk en helder, wat voordien in duisternis gehuld en onkenbaar was; 's mensen oog gaat beter zien en hij wordt behoed te struikelen in de duistere nacht van het materialisme.

Evenals de regen valt na een tijd van droogte en de aarde doet herleven nadat zij verdord terneer lag, zo vallen de woorden van de profeet in de verdroogde akker van onze dorstige ziel. Om deze dingen te verduidelijken heeft God in de Qor'aan de natuurlichamen als getuigen naar voren gebracht; verschijnselen die zelfs voor de meest primitieve mens duidelijk waarneembaar zijn ten bewijze van Zijn bestaan, het leven na de dood en Zijn openbaringen, zodat de mens er over moge nadenken om tot een juiste begrip te kunnen komen.

4. In het begin van sommige hoofdstukken komen op zichzelfstaande letters voor, waarvan men op het eerste gezicht meent dat zij zonder betekenis zijn. Niets is echter minder waar. In werkelijkheid hebben deze letters juist een diepe zin en inhoud. Sommige ervan verbergen grote profetieën en be-

langrijke gebeurtenissen. Deze letters veranderen met de inhoud van de Soera's van de Qor'aan.

Wordt in een Soera volgens logika en rede gesproken dan worden die letters gebruikt, die naar Gods Alwetendheid wijzen. Hiermede wordt te kennen gegeven, dat de Qor'aan grote waarheden bevat, daar hij door de Alwetende is geopenbaard.

De eerste zeven Soera's heten: Alif Laam Miem (Ik ben Allah de Alwetende) en in deze Soera's wordt over allerlei vraagstukken gesproken en een duidelijk onderscheid gemaakt tussen waarheid en leugen. Tevens wordt door logische redenen de waarachtigheid van de Qor'aan bevestigd.

Dan volgen de Soera's waarin verschillende gebeurtenissen zijn vermeld, die slechts konden worden weergegeven indien de verteller ze zelf heeft gezien, anders ware een zekerheid niet mogelijk geweest. Deze Soera's beginnen met Alif Laam Ra (Ik ben Allah, de Alziende), dit wil zeggen dat God, die Alziende is deze zaken heeft medegedeeld, zodat aan de waarheid ervan geen twijfel behoeft te bestaan. Dus kan men door deze woorden aandachtig te overdenken de juiste inhoud van deze hoofdstukken begrijpen.

5. Van Christelijke zijde wordt gezegd, dat de Qor'aan inferieur is aan de Bijbel omdat de Qor'aan geen hoge zedenleer bevat. De mens wordt niet aangespoord om van zijn lagere „ik” afstand te doen en zich boven de wereld en het wereldse te verheffen integendeel men wordt vrij gelaten indien men het woord „La ilaha illallah” d.i. er is geen God dan Allah uitspreekt en de plicht-leer nakomt.

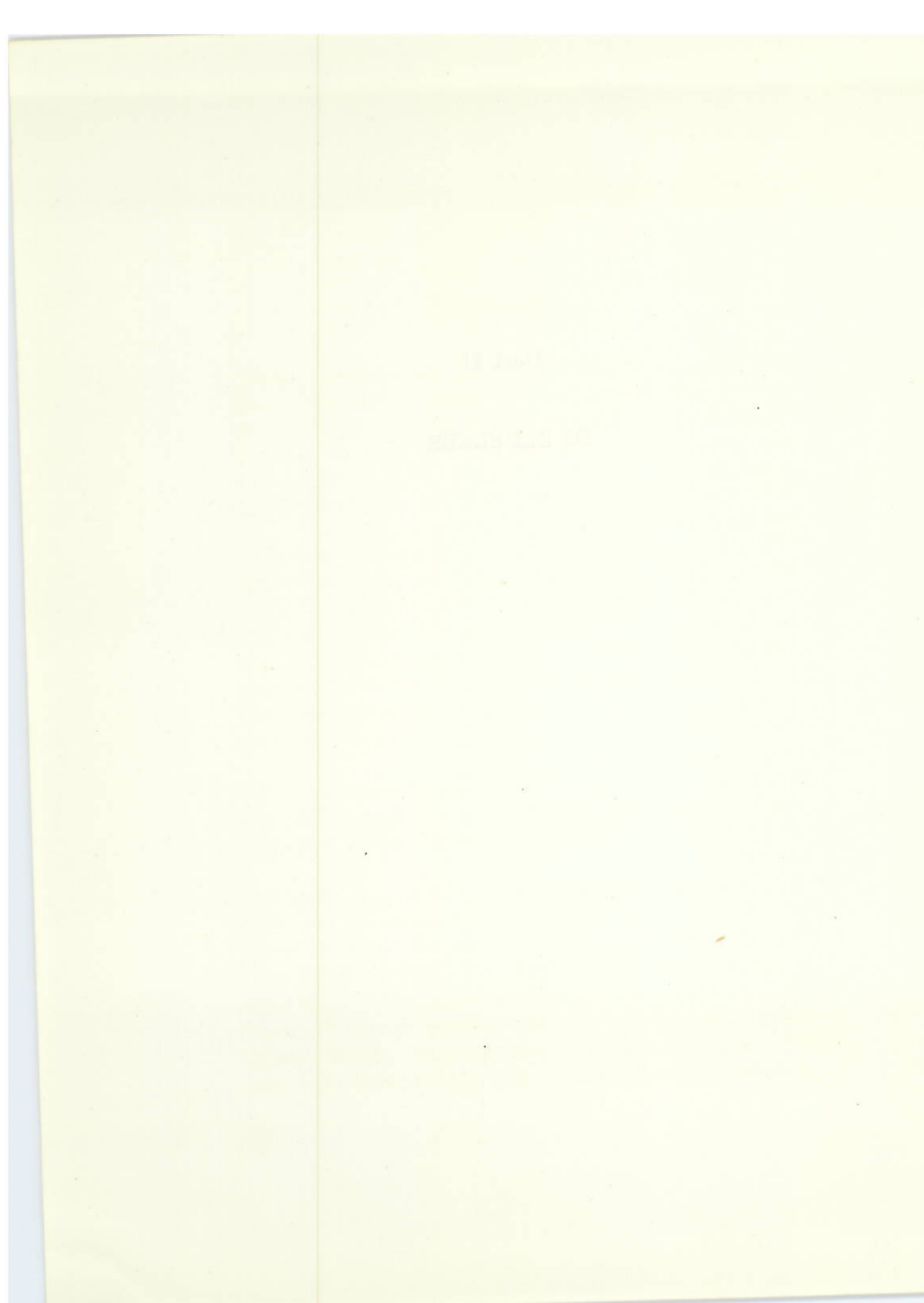
Deze gedachte omtrent de Islam wordt gelogengestraft indien men de Qor'aan bestudeert. Het doel

van de Qor'aan is om de mensheid geleidelijk van een dierlijke toestand naar het menszijn en van het menszijn naar een hogere geestelijke staat te brengen. De Qor'aan kent de natuur van de mens en weet hoe de mens geleid moet worden.

De volgende bladz. van dit boekje zullen ons verder inlichten over de hierboven genoemde bezwaren die geen diepe grond hebben en gebaseerd zijn op een oppervlakkige kennis van de Qor'aan, en waar dus geen ernstige studie aan ten grondslag ligt.

Deel II

DE ZEDELEER

DE ZEDELEER

Het is in hoofdzaak de moraal, die de mens onderscheidt van andere levende wezens. Wie zonder terughouding en zonder inachtneming van de grenzen tussen goed en kwaad handelt, leeft op een peil beneden dat van het redeloze dier, hetwelk volgens zijn instinct leeft en zich het onderscheid tussen goed en kwaad niet bewust is.

Wij dienen dus te leren onze begeerten te beheersen en het bereiken van een werkelijk morele levensstaat betekent dan ook een wedergeboorte.

In dit verband is het merkwaardig dat de woorden die de lichamelijke en de morele geboorte aanduiden n.l. galque en golque, in het Arabisch dezelfde stam hebben, waarin alleen de klinker verschilt. Het eerste woord duidt de lichamelijke; het tweede de geestelijke geboorte aan.

Volgens de Qor'aan kan men iemand eerst dan „moreel” noemen wanneer de handelingen van de betrokkene onder leiding en contrôle staan van zijn verstand.

Hier dient echter gewaarschuwd te worden voor een misverstand. Stel dat iemand bepaalde kwade handelingen achterwege laat, niet uit morele overwegingen doch automatisch, eenvoudig omdat hem de lichamelijke of geestelijke vermogens tot het verrichten van die handelingen ontbreken, dan betekent dit niet dat in dit nalaten van kwaad enige morele kwaliteit schuilt. Zo kan iemand die ver-

lamd is, zich er zeker niet op beroepen, dat hij niet gaat inbreken of vechten. Evenmin kan een vreesachtige of een lafaard zich het predicaat „vredelievend” toekennen omdat hij geen deel heeft aan ruzies en vechtpartijen.

Het ligt in de lijn van deze gedachtengang, dat de Islam evenmin morele verdienste toekent aan personen, die het kwade vermijden, door hun vermogens daartoe te verminken of te vernietigen. Een mens, die zich van de wereld en het wereldse afsluit en daardoor zijn natuur verloochent, kan men niet hoger aanslaan dan iemand die zijn plichten verzuimt en op de vlucht gaat.

Bovendien kan er alleen dan van moraliteit worden gesproken wanneer deze objectief wordt beoefend, d.w.z. wanneer men onder alle omstandigheden hetzelfde doet, zonder dat landaard, familieverband, ras, godsdienst, rang of belangrijkheid van degene ten opzichte van wie men handelt, gewicht in de schaal legt.

De werkelijk morele mens is onder alle omstandigheden waarheidlievend, hij is ook oprecht en rechtvaardig jegens iedereen. Daarom leert de Qor'aan den Moslim alle goede eigenschappen in zichzelf aan te kweken en ze onder alle omstandigheden toe te passen. Liegen en bedriegen is niet minder afkeurenswaardig tegenover uw vijand dan tegenover uw vriend.

Na deze algemene opmerkingen gaan wij er toe over om te zien hoe de Qor'aan zijn aanhangers aanspoort om een hoge morele staat te bereiken; en hoe dit Heilige boek richtlijnen geeft op welke wijze men de eenmaal verworven eigenschappen tot het hoogste nut kan aanwenden. Tevens zal het ook duidelijk

worden, dat de Qor'aan grondig en uitgebreid lering geeft voor alle morele eigenschappen, terwijl vroeger geopenbaarde boeken slechts enkele hiervan naar voren brachten en dan dikwijls al te vaag en eenzijdig.

„De zedeleer van den Koran eindelijk kan als het volkomenste gedeelte van dit merkwaardige boek worden beschouwd...

Ongerechtigheid, wraakzucht, inbeelding, hoogmoed, leugen, veinzerij, buitensporigheid, ijdelheid, kwaadsprekerij, smaad, spot, gierigheid, verkwisting, praal, wantrouwen en argwaan worden als goddeloze ondeugden verklaart; daartegen worden milddadigheid, menschlievendheid, bescheidenheid, toegevendheid, geduld, standvastigheid, tevredenheid, oprechtheid, rechtschapenheid, tucht, vrede en waarheidsliefde, doch voor alles vertrouwen en onderwerping, als deugden aanbevolen, welke Gode het welgevalligst zijn.”

Inleiding tot de Koran door Prof. Dr. Kyzer, bladz. 85.

DANKBAARHEID

Dankbaarheid is een verheven morele eigenschap welke tot grote geestelijke ontplooiing en ontwikkeling kan voeren. Het gevoel van dankbaarheid jegens onze Schepper, Die onze oorsprong is, brengt ook erkenning mede van onze afhankelijkheid en onze machteloosheid ten opzichte van Hem, Die het begin en het einde aller dingen is. Deze erkenning voert ons tot het gebed, dat dan ook als een uiting van dank moet worden beschouwd. Het valt dus niet te verwonderen dat de Qor'aan aanspoort tot een goede en eerbiedige houding tegenover onze ouders, die de oorsprong van ons tijdelijk leven zijn geweest. In de volgende verzen lezen wij aldus:

„En uw Heer heeft u bevolen, zeggende:

'Aanbidt niemand anders dan Mij en betoont vriendelijkheid jegens de ouders. Indien één hunner bij u een hoge leeftijd bereikt of beiden doen dit, zeg dan nimmer tot hen 'Foei' noch stoot hen af, doch spreekt tot hen een welgevallig woord. En wees teder voor hen in erbarming en zeg: 'Mijn Heer, ontferm u over hen daar zij mij opvoedden toen ik jong was.'

17 : 24-25.

„O gij die gelooft, eet van de goede dingen waarmee Wij u allen voorzien en dankt Allah, terwijl gij Hem alleen aanbidt.’’

2 : 173.

„Gedenkt Mij daarom en Ik zal u gedenken en weest Mij dankbaar en weest Mij niet on-dankbaar.’’

2 : 153.

HOUDING TEGENOVER ONZE MEDEMENSEN

Hoe wij ons tegenover onze medemensen dienen te gedragen, heeft de Heilige Qor'aan in de volgende woorden tot uitdrukking gebracht:

„Voorwaar Allah gelast u goed met goed (te vergelden) en wel te doen aan anderen en te geven als aan verwanten.”

16 : 91.

In het Arabisch zijn hier drie woorden gebezigd, die wij in een andere taal niet in één woord kunnen weer-geven. En door deze drie woorden worden drie graden van het goedgevoelen aangegeven.

Het eerste woord hiervan is:

„Ade” het goed met goed bejegenen;

dus „alles wat gij wilt dat uw medemensen u doen, doet dat zelf ook of hebt u naasten lief als uzelf.”

„Ihsaan” Het goede om het goede verrichten, zonder iets van de medemensen te verwachten.

„Ietaai Zilqorba”:

Het goede doen met de vriendelijkheid van naaste verwanten, zoals de moeder voor haar kind zorgt.

In het eerste geval houdt men op met goed te doen indien dit door de medemens niet op dezelfde wijze wordt beantwoord.

In het tweede stadium doet de mens goed, zonder daar goed voor terug te verwachten.

In het derde stadium denkt men er in het geheel niet meer over hoe men door anderen wordt behandeld, hetzij goed of kwaad, men blijft goed handelen, zoals ouders door de ondankbare handelwijze van hun kind niet kunnen ophouden goed te zijn

tegenover hun eigen kind. De ware moederliefde houdt geen rekening met de beloning of dankbaarheid, zij is geheel en al liefde, dus kan zij in geen geval het tegenovergestelde verrichten. De Heilige Qor'aan leert dus aan de mensen dat zij trachten moeten dit hoogste stadium, waarin het heil der mensheid ligt, te bereiken.

HOUDING TEGENOVER DE VIJAND.

Het optreden tegenover een vijand is altijd een belangrijke vraag van overweging geweest. Moet men hem met gelijke munt betalen of alles maar over zijn kant laten gaan!

Dit zijn de twee uitersten, die ieder voor zich, de mens geen bevrediging kunnen schenken. Natuurlijk kunnen we door toepassing van het eerste onze vijand afschrikken en een einde maken aan zijn vijandelikheden.

De tweede handelwijze, hoewel soms goed en nuttig, draagt het gevaar in zich dat wij aldus handelend onze vijand aanmoedigen nog verder aan zijn kwade gezindheid toe te geven.

Daarom moeten wij ons bij de keus van een handeling door ons verstand laten leiden. Wij wijzen hier weer op de geestelijke vooruitgang van de mens. Voor de mensheid, die nog niet tot oordelen in staat waren, voldeed een éézijdig richtsnoer. Vandaar het „oog om oog en tand om tand” van Mozes en „Biedt de boze geen weerstand” en „Als iemand u op uw rechterwang slaat, keer hem dan ook de linker toe” van Jezus (vrede zij hen).

De Qor'aan echter moedigt de mens aan om vergevingsgezind te zijn jegens zijn vijanden, maar geeft

hem de vrijheid indien hij dit dienstig oordeelt, met gelijke munt terug te betalen, daar soms een soepel optreden de vijand meer innerlijke schade berokkent dan een streng optreden zou kunnen doen. Maar de leidende gedachte hierbij blijft steeds dat vergevingsgezindheid ver boven vergelding gaat. Hierover lezen wij in de Qor'aan:

„Doch de vergelding van het kwade is het daaraan gelijke; maar wie vergeeft en verbetering voor ogen houdt, zijn loon rust bij Allah. Voorzeker, Hij houdt niet van de onrechtvaardigen. Maar er is geen verwijt tegen degenen, die zich verdedigen nadat hun onrecht is aangedaan. Het verwijt is slechts tegen hen, die mensen onrecht aan doen en ten onrechte in het land opstand veroorzaken. Dezen zullen een pijnlijke straf ontvangen.”

„En hij die geduldig is (d.i. niet vergeldt) en vergeeft, — dat is voorzeker een (teken) van een sterk karakter.”

42 : 41 t.m. 44.

BROEDERSCHAP EN EENSGEZINDHEID

Universele broederschap en eensgezindheid zijn zeer voornamelijk punten op de weg van geestelijke vooruitgang en voor het welzijn van de mens. Nooit of te nimmer kunnen rust en vrede op aarde heersen, zonder hier naar te streven.

De Qor'aan maakt geen onderscheid tussen de verschillende volkeren, rassen, of families. Wij zijn allen kinderen van één Vader en de aarde is de Moeder van ons allen. Zowel onze bestemming als onze oorsprong hebben wij met elkaar gemeen. Uiterlijke verschillen zijn onbelangrijk, zij kunnen hoogstens

als herkennings- of onderscheidingsteken dienen voor onze dagelijkse aangelegenheden. Geen volk of mens staat boven andere volkeren of mensen bij de gratie van geboorte; slechts de verdiensten van ons innerlijk en uiterlijk leven bepalen onze positie. Niemand, die dit werkelijk begrijpt en aanvaardt, kan zich door zijn geboorte verheven voelen boven anderen.

Hierover lezen wij het volgende:

„De gelovigen zijn voorzeker broeders. Bewaart daarom vrede onder uw broeders en weest godvruchtig, opdat u barmhartigheid moge worden betoond.”

„O, gij die gelooft! laat een volk het andere, dat waarschijnlijk beter is dan zij, niet bespotten, noch vrouwen andere vrouwen, die misschien beter zijn dan zij...”

„O, mensdom! Wij hebben u uit man en vrouw geschapen en Wij hebben u tot volkeren en stammen gemaakt, opdat gij elkander moogt kennen. Voorzeker, de godvruchtigste onder u is de eerwaardigste bij Allah. Voorwaar, Allah is Alwetend, Alkennend.”

49 : 11, 12, 14

„O, gij die gelooft, vreest Allah zoals het behoort en sterft niet, tenzij gij Moslim zijt. En houdt allen tezamen aan Allah's richting vast en weest niet verdeeld en gedenkt de gunst van Allah, die Hij u bewees toen gij vijanden waart en Hij uw harten verenigde, zo werd gij door Zijn gunst broeders en gij waart aan de rand van een vuurput en Hij redde u er van. Zo legt Allah u Zijn geboden uit, opdat gij zult worden geleid. En laat er een groep onder u zijn, die tot goedheid aanspoort en tot rechtvaardigheid maant en het kwade verbiedt; dezen zijn het, die zullen slaan.

En weest niet als degenen, die verdeeld waren en van mening verschilden, nadat de duidelijke bewijzen tot hen waren gekomen. Voor hen zal er een zware straf zijn.” 3 : 103 t.m. 106.

HULPVAARDIGHEID

Wij zijn allen afhankelijk van elkander en dus is het nodig dat men anderen de helpende hand biedt. Dit moet echter met verstand geschieden, zodat er geen misbruik van kan worden gemaakt. Geeft men degene, die moet worden geholpen, daartoe gelegenheid en aanleiding, dan schaadt men hem meer dan dat men hem helpt. Men moet bereid zijn om zijn medemens te helpen maar niet in zonde en overtreding.

Wij lezen in de Qor'aan:

„Pleit niet voor degenen, die hun ziel onrecht aandoen. Voorzeker Allah heeft degene die volkomen oneerlijk en een groot zondaar is, niet lief.” 4 : 108.

„En helpt elkander in deugdzaamheid en vroomheid maar helpt elkander niet in zonde en overtreding. En vreest Allah, waarlijk Allah is streng in het straffen.” 5 : 3.

WAARHEID EN RECHTVAARDIGHEID

De Qor'aan leert de mens alle dingen objectief te bezien en daarnaar te handelen. Hij moet aandacht schenken aan zijn persoonlijke verhouding ten opzichte van dingen en mensen en er tevens acht op slaan wat hem te doen staat.

Waarheidsliefde moet worden betoond zonder rekening te houden met het aanzien of de verwantschap van de betrokken personen. Waarheid en rechtvaardigheid moet altijd worden gehandhaafd.

Hieromtrent lezen wij in het heilige boek als volgt:

„O, gij die gelooft, vreest Allah en weest met de waarachtigen.” 9 : 119.

„O, gij die gelooft! Vreest Allah en spreekt de waarheid.” 3 : 71.

„Vermijdt derhalve de onreinheid der afgodsbeelden en vermijdt het valse woord.” 22 : 31.

„O, gij die gelooft, weest oprecht voor Allah en getuigt met rechtvaardigheid. En laat de vijandschap van een volk u niet aansporen om onrechtvaardig te handelen. Weest rechtvaardig, dat is dichter bij de vroomheid en vreest Allah, voorzeker, Allah is op de hoogte van hetgeen gij doet.” 5 : 9.

„O, gij die gelooft, weest voorstanders der rechtvaardigheid, getuigen voor Allah, zelfs al was het tegen uzelf, of ouders en verwanten. Hetzij rijk of arm, Allah is beter dan beiden. Volgt niet de begeerten, opdat gij niet onrechtvaardig zult zijn. En als gij de waarheid omzeilt of er u van afwendt, Allah is goed op de hoogte van wat gij doet.” 4 : 136.

VRIJGEVIGHEID

Egoïsme is de oorzaak van alle onrust in deze wereld. Het hitst de mensen tegen elkander op en brengt hen tot moord, diefstal en andere ongerechtigheden. Daarom legt de Heilige Qor'aan sterke nadruk op de vrijgevigheid, opdat de mens zich daardoor zijn, uit egoïsme voortspruitende, gierigheid afwenne. Dit is ook de reden dat de Islam de woekerwinst heeft verboden, opdat de mens geen gierigaard worde. Vrijgevigheid moet wederom op de grootst mogelijke objectiviteit berusten en niet afhangen van, of beïnvloed worden door kleur, ras, land of godsdienst.

De Qor-aan zegt:

„Gij zult stellig geen goedheid bereiken tenzij gij mededeelt van hetgeen u lief is en wat gij ook besteedt, Allah weet dit eveneens.” 3 : 93.

„Het is geen deugd, dat gij uw gezicht naar het Oosten of naar het Westen wendt, maar waarlijke deugd is in hem, die in Allah, de Laatste Dag, de engelen, het boek en de profeten gelooft en van zijn vermogen geeft uit liefde voor Hem aan de verwanten de wezen, de armen, de reiziger, de bedelaars als voor het vrijkopen van slaven, en die het gebed onderhoudt en de Zakaat betaalt...”

„En besteedt uw bezit voor de zaak van Allah en stort u niet met uw eigen handen in het verderf doch doet goed; voorzeker, Allah heeft hen lief die goed doen.” 2 : 196.

„O, gij die gelooft, geeft van hetgeen Wij u hebben geschonken, voordat de dag komt, waarop noch handel, noch vriendschap, noch voorspraak

zal zijn en de ongelovigen (ondankbaren) zijn de onrechtvaardigen.” 2 : 255.

„De gelijkenis van degenen, die hun rijkdommen voor de zaak van Allah besteden, is als de gelijkenis van een graankorrel, die zeven aren voortbrengt, in elke aar honderd korrels. Allah vermeerdert voor wie Hij wil; Allah is Alomvattend Alwetend” . . .

„Zij, die hun rijkdommen ter wille van Allah besteden, en het besteden niet doen volgen door (anderen) te verwijten of te krenken, voor hen is er beloning bij hun Heer en zij zullen geen vrees hebben, noch zullen zij treuren.”

„Een vriendelijk woord en vergiffenis schenken is beter, dan liefdadigheid, gevolgd door krenking. En Allah is Zichzelf-genoeg, Verdraagzaam.”

„O, gij die gelooft, maakt uw aalmoezen niet waardeloos, door verwijt of krenking, zoals hij, die zijn rijkdommen weggeeft, om op te vallen bij de mensen en hij gelooft niet in Allah en de laatste dag. Hij is als een gladde rots, die met aarde is bedekt, waarop een stortregen valt, welke haar kaal achterlaat. Zij hebben geen macht over wat zij verdienen. En Allah leidt het ongelovige volk niet.”

„En de gelijkenis van degenen, die hun rijkdommen weggeven, Allah's welbehagen zoekende en hun ziel versterkende, is als een tuin op hooggelegen grond, die bij regen tweevoudig vruchten voortbrengt. En als er geen regen op valt, dan is dauw voldoende. Allah ziet, wat gij doet.”

„O, gij die gelooft, geeft van de goede dingen weg,

die gij hebt verdiend en van hetgeen Wij voor u uit de aarde voortbrengen en zoekt niet hetgeen slecht is, om er van weg te geven, wanneer gij het zelf niet zoudt nemen, tenzij oogluikend; en weet, dat Allah Zichzelf-genoeg, geprezen is."

„De Satan dreigt u met armoede en gelast u hetgeen slecht is, terwijl Allah uit Zichzelf u vergiffenis en overvloed belooft; en Allah is Overvloedig-gevend, Alwetend."

„Zij, die hun rijkdommen dag en nacht, heimelijk of openlijk weggeven, ontvangen hun beloning van hun Heer; zij zullen niet vrezen, noch zullen zij treuren."

„Diegenen, die woekerwinst maken, verrijzen zoals iemand, die door Satan met krankzinnigheid is geslagen. Dat komt, omdat zij zeggen: 'Handel is gelijk aan rente' terwijl Allah de handel wettig en de rente onwettig heeft verklaard. Die daarom een vermaning van zijn Heer krijgt en er mee ophoudt, hem zal toebehoren, hetgeen hij vroeger heeft ontvangen en zijn zaak is bij Allah. En zij, die terugvallen, zij zijn de mensen van het Vuur, daarin zullen zij vertoeven. Allah schaft de rente af en doet de weldadigheid toenemen. En Allah heeft niet lief alle ondankbaren en zondaren."

2 : 263 tot 266, 268, 269, 275, 276, 277.

„En doodt uw kinderen niet uit vrees voor armoede, Wij zijn het die in hun behoefte en in de uwe voorzien. Voorwaar hen te doden is een grote zonde."

17 : 32.

„Weest godvruchtig naar vermogen, luistert, gehoorzaamt en geeft weg, dat is beter voor u.

Want degenen, die voor eigen vrekkingheid zijn behoed zullen slagen.” 64 : 17.

MATIGHEID.

Matigheid brengt de mens tot bestendigheid, geluk en tevredenheid. Een mens, die in zijn handelwijze de matigheid niet betracht, kan misschien een tijdelijk succes hebben, maar nooit iets duurzaam verwerven.

In de Heilige Qor-aan lezen wij:

„Geef de verwanten, de armen en de reiziger het hun toekomende, maar verkwist niet. Voorwaar, de verkwisters zijn de broeders der duivelen en de duivel is ondankbaar jegens zijn Heer....”

„En houdt uw hand niet op uw zak, noch open haar al te wijd, anders zult gij nederzitten in zelfverwilt en spijt.”

17 : 27-28, 30

„O, kinderen van Adam, let op uw uiterlijk ter gelegenheid van aanbidding en eet en drinkt, maar verkwist niet. Hij heeft de verkwisters zeker niet lief.” 7 : 32.

GENOEGZAAMHEID.

Genoegzaamheid leidt de mens tot vrede, harmonie en rust. Het is de ongenoegzaamheid, of de hebzucht, die de wereld van heden bezig houdt en de mens niet met rust laat.

Hebzucht als individueel verschijnsel veroorzaakt individuele ontevredenheid, terwijl de nationale heb-

zucht de grond is van alle internationale onrust. Derhalve leert de Heilige Qor'aan de mens tevreden, genoegzaam te zijn, om daardoor vrede en rust in de wereld te stichten.

Hierover lezen wij het volgende:

„En wendt uw ogen niet naar hetgeen Wij hebben toebedeeld van de heerlijkheid dezer wereld aan verschillende hunner, om hen daardoor te beproeven. De voorziening van uw Heer is beter en van langer duur.”

20 : 132.

„En begeert niet datgene, waarmede Allah sommigen uwer boven anderen deed uitblinken.”
„Mannen zullen een aandeel hebben in hetgeen zij hebben verdiend en vrouwen zullen een aandeel hebben in hetgeen zij hebben verdiend. En vraagt om Allah's overvloed. Waarlijk, Allah kent alle dingen.”

4 : 33.

EERLIJKHEID EN RECHTVAARDIGHEID

Eerlijkheid tegenover onze medemensen leidt tot eerlijkheid tegenover God, onze Schepper en tot eerlijkheid tegenover onszelf.

Een eerlijk levend mens zal dan ook niet kunnen nalaten, God zijn gehele leven dankbaarheid te betonen voor alle weldaden, die Hij ons ongevraagd schenkt. Nimmer mogen wij een ander in Zijn plaats stellen, want Hij alleen is onze aanbedding waardig.

De Heilige Qor'aan zegt:

„En verteert uw rijkdommen niet onder elkan-

der door valse middelen en brengt ze niet naar de rechters, opdat gij een deel der rijkdommen der mensen in zonde kunt verteren, tegen beter weten in.” 2 : 189.

„En geeft de wezen hun eigendom en verruilt het slechte (van u) niet voor het goede (van hen) noch verbruikt hun eigendom met het uwe. Voorzeker, dat is een grote zonde.” 4 : 3.

„Voorzeker, zij, die het eigendom van wezen onrechtvaardig verteren, verteren slechts vuur in hun buik en zij zullen in een laaiend Vuur branden.” 4 : 11.

„Voorwaar, Allah gebiedt u het toevertrouwde over te geven aan hen die er recht op hebben en dat, wanneer gij tussen mensen richt, gij rechtvaardig handelt.”

„Waarlijk, voortreffelijk is datgene, waartoe Allah u maant. Voorzeker Allah is de Alhorende, de Alziende.” 4 : 60.

„Wij hebben u waarlijk het Boek (de Qor'aan) dat de waarheid bevat, nedergezonden, opdat gij tussen de mensen zoudt richten door hetgeen Allah u heeft onderwezen. En wees geen pleiter voor de oneerlijken.”

„Pleit niet voor degenen, die hun ziel onrecht aandoen. Voorzeker, Allah heeft degene, die volkomen oneerlijk en een groot zondaar is niet lief.” 4 : 106, 108.

„Geeft de volle maat en behoort niet tot hen die minder geven (bedriegen). En weegt met de zuivere weegschaal. En doet de mensen in hetgeen hun toekomt niet te kort, noch handelt verderfelijik door onheil te stichten op aarde.”

26 : 182, 183, 184.

„O, gij die gelooft, gebruikt elkanders eigendom niet met leugen en bedrog, maar handelt bij onderlinge overeenkomst. En pleegt geen zelfmoord. Voorzeker, Allah is u Genadevol.”

„En wie dit ook doet bij wijze van overtreding en onrechtvaardigheid, hem zullen Wij in het Vuur werpen; en dat is voor Ons eenvoudig.”

4 : 30-31.

„Voorwaar, Allah verdedigt de gelovigen. Voorzeker, Allah heeft niemand lief, die oneerlijk, ondankbaar is.”

22 : 39.

„O, gij die gelooft, weest Allah en de boodschapper niet ontrouw en weest niet ontrouw aan het u toevertrouwde tegen beter weten in.”

8 : 28.

„En maakt uw eden niet tot een middel van bedrog onder elkander; anders zal uw voet uitglijden, nadat hij stevig heeft gestaan en gij zult het kwade ondergaan, omdat gij ook anderen van het pad van Allah hebt afgehouden; en er zal voor u een strenge straf zijn.”

16 : 95.

GELOFTEGETROUW

Het houden van beloften behoort ook tot de meest belangrijke goede eigenschappen van de mens, daar het hem leidt tot het hoogste stadium van geestelijke ontwikkeling. Hier ligt de kern van vrede, rust en harmonie in de wereld.

Hierover zegt de Qor'aan:

„Neen, maar wie zijn belofte vervult en vreest — voorzeker, Allah heeft de godvrezenden lief.”

„Voorwaar degenen, die een geringe prijs in ruil nemen voor hun verbond met Allah en voor hun

eden, voor dezen is er geen voordeel in het Hier-namaals en Allah zal niet tot hen spreken, noch hen aanzien op de Dag des Oordeels, noch zal Hij hen als rein beschouwen en er zal een smartelijke straf voor hen zijn."

3 : 77-78.

„En degenen, die het verbond van Allah breken, nadat zij het hadden bevestigd en hetgeen Allah heeft bevolen verenigd te zijn, afsnijden en op aarde wanorde stichten, hen treft de vloek en zij zullen een slecht tehuis hebben.” 13 : 26.

„Zij, die het verbond met Allah breken, na de bekrachtiging er van en datgene, wat Allah gebood te verenigen, scheiden en die onheil op aarde stichten, dezen zijn de verliezers.”

2 : 28.

VERGEVENSGEZINDHEID.

Vergevensgezindheid wordt in de Qor'aan als een deugd beschouwd, welke Gode zeer behaagt. Hoewel het voor de boosdoener opvoedend kan werken, indien men hem met gelijke munt zou betalen, moet men toch steeds zijn verbetering als doel in het oog houden. Het betrachten van vergevensgezindheid kan pas dan als een goed werk worden aangemerkt, indien men dit met verstand en naar de omstandigheden verricht, dus zo, dat de boosdoener dit niet voor laksheid of lafheid aanziet. Eenzijdigheid is bij de verhouding jegens vijanden verkeerd. De Qor'aan laat ieder mens vrij hierin de juiste middenweg te kiezen, waardoor zijn verantwoordelijkheidsgevoel wordt ontwikkeld.

Wij lezen hierover als volgt:

„Wedijver met elkaar in het vragen om vergiffenis van uw Heer en om het paradijs, welks uitgestrektheid de hemelen en de aarde is, bereid voor de godvrezenden.”

„Zij, die in voorspoed en in tegenspoed wel doen en zij, die toorn onderdrukken en mensen vergeven; voorzeker Allah heeft hen, die goed doen, lief.”

3 : 134-135.

„Neig u tot vergiffenis en spoor tot vriendelijkheid aan en wend u van de onwetenden af.”

7 : 200.

„En indien gij vergeldt, doe dit dan naar mate u onrecht werd aangedaan; maar als gij geduld toont (d.i. niet vergeldt), dan is dat voorzeker het beste voor degenen die geduldig zijn.”

„En wees geduldig, voorwaar uw geduld is alleen met de hulp van Allah (mogelijk). En treur niet over hen (ongelovigen), noch maak u ongerust over hun plannen. Voorwaar Allah is met degenen, die (God) vrezen en goed doen.”

16 : 127-129.

„Doch de vergelding van het kwade is het daaraan gelijke; maar wie vergeeft en verbetering voor ogen houdt, zijn loon rust bij Allah. Voorzeker, Hij houdt niet van de onrechtvaardigen. Maar er is geen verwijt tegen hen die zich verdedigen, nadat hun onrecht is aangedaan.”

„Het verwijt is slechts tegen hen, die de mensen onrecht aandoen en ten onrechte in het land opstand veroorzaken. Dezen zullen een pijnlijke straf ontvangen.”

„En hij, die geduldig is (niet vergeldt) en ver-

geeft — dat is voorzeker een (teken) van een sterk karakter.” 42 : 41, 42, 43, 44.

„Zeg tegen de gelovigen, dat zij diegenen, die de dagen van Allah niet vrezen, moeten vergeven, zodat Hij Zelf het volk moge vergelden voor hetgeen zij verrichten.”

„Wie goed doet, doet dat ten voordele van zijn eigen ziel: en wie kwaad doet, doet dat tegen zijn eigen ziel. Tenslotte zult gij tot uw Heer worden teruggebracht.” 45 : 15-16.

EERGEVOEL

Zelfrespect leidt de mens tot edelmoedigheid, bewaart hem voor allerlei ondeugden en verheft hem van het laagste tot het hoogste. Men leert zodoende zijn eigen waarde kennen en wordt zich van zijn daden bewust. Deze zelfbewustwording nu is een stap naar de kennis van onze Schepper. Een Moslim mysticus zeide: Hij die zich zelf erkent, erkent zijn God.

In de Heilige Qor'aan lezen wij:

„O, gij die gelooft, neemt niet degenen tot vrienden, die een spotternij en een spel maken van uw godsdienst, uit de kring dergenen wie het Boek was gegeven vóór u, noch van de ongelovigen. En vreest Allah als gij gelovigen zijt.”

„En zij, die, wanneer gij tot het gebed roept het tot spotternij en spel maken. Dit komt doordat zij een volk zijn dat niet begrijpt.”

5 : 58-59.

„Wanneer gij degenen ziet, die Onze tekenen bespotten, wendt u dan van hen af, totdat zij een ander gesprek beginnen.” 6 : 69.

„En Hij heeft u reeds in het boek (de Qor'aan) geopenbaard, dat wanneer gij hoort dat Allah's tekenen worden verloochend en bespot, gij niet (eerder) met hen samen zult zijn, dan dat zij zich met een ander onderwerp bezig houden, anders zoudt gij hun gelijk zijn...” 4 : 141.

„En wie iets met Allah vereenzelvigt, het is alsof hij van een hoogte valt en de vogels hem wegrukken of de wind hem wegblaast naar een afgelegen plaats.” 22 : 32.

GEDULD EN LIJDZAAMHEID

In deze wereld heeft men vaak met verschillende moeilijkheden te kampen. De mens wordt dan soms ongeduldig, kan niet over de berg van moeilijkheden, die voor hem liggen heenzien, en wil eigenlijk maar liever voorgoed met het leven afrekenen.

De Qor'aan leert ons echter, onder dergelijke omstandigheden geduld te tonen, daar de ergste moeilijkheden soms door het grootste geluk kunnen worden gevolgd. Alles geschiedt volgens de wetten der natuur en deze wetten kunnen niet worden veranderd. Daarom moet men zich nimmer zo laten ontmoedigen, dat men levensmoede zou kunnen worden.

Het heilige woord Gods luidt aldus:

„Er zijn vele profeten geweest aan wier zijden talrijke aanbidders van de Heer streden. Zij verslapten door niets wat hen op de weg van Allah overkwam, noch verzwakten zij, noch vernederden zij zich. En Allah heeft de geduldigen lief. Daarom gaf Allah hun de beloning van deze we-

reld, alsmede een goede beloning in de volgende en Allah heeft degenen die goeddoen lief."

3 : 148- 149.

„Wees geduldig, waarlijk het einde is voor de godvrezenden."

11 : 50.

„En verdraag met geduld alles wat zij (de ongelovigen) zeggen, en verlaat hen op gepaste wijze."

73 : 11.

EERLIJK ZIJN DAGELIJKS BROOD VERDIENEN

Vertrouwen, geduld, rechtvaardigheid en waarheidslievendheid leiden de mens tot eerlijk verdienen van zijn brood. Tracht iemand dit door oneerlijke middelen te bereiken, dan zal hij ontelbare goede eigenschappen verliezen. De Qor'aan heeft op deze kwestie veel nadruk gelegd. De heilige profeet zeide: „de eerlijke zakenman wordt de beloning der profeten deelachtig." Het is niet zo, dat in het zakendoen middelen zijn toegestaan, welke de mens onwaardig zijn en de zakenman, die zich inbeeldt, dat leugen en bedrog zijn toegestaan, bedriegt zichzelf schromelijk. Wint hij misschien iets op materieel gebied, daar verliest hij aan de kwaliteiten van zijn geestelijk ik, omdat hij geen vertrouwen heeft in de voorzienigheid van onze Schepper, de Onderhouder der Werelden.

De Heilige Qor'aan zegt:

„En verteert uw rijkdommen niet onder elkan-
der door valse middelen en brengt ze niet naar
de rechters, opdat gij een deel der rijkdommen
der mensen in zonde kunt verteren, tegen beter
weten in."

2 : 189.

„O, gij die gelooft, gebruikt elkanders eigendom niet met leugen en bedrog, maar handelt bij onderlinge overeenkomst. En pleegt geen zelfmoord. Voorzeker, Allah is u Genadevol.”

„En wie dit ook doet bij wijze van overtreding en onrechtvaardigheid, hem zullen Wij in het Vuur werpen; en dat is voor Allah eenvoudig.”

4 : 30-31

„Wee hen, die anderen tekort doen. Wanneer zij voor zichzelf wegen, nemen zij de volle maat; indien zij voor anderen uitmeten of afwegen, geven zij minder (dan behoort).”

83 : 2-4.

VREDELIEVENDHEID.

Liefde voor de vrede is een innerlijk en aangeboren verlangen van ieder mens, daarom is hij in de diepste diepte van zijn hart tot vrede geneigd, zowel uiterlijk als innerlijk. Ook een oorlogszuchtig mens verlangt in zijn wezen naar vrede, al schijnt dit op het eerste gezicht absurd. Mogelijk zijn invloeden van buiten de reden tot zijn aandrang om onrust te stichten. Hoe dan ook, vrede en rust is de wens van elk individu.

Uiterlijke vrede is evengoed noodzakelijk als innerlijke, en onrust vernietigt alles wat men zich tot zijn bescherming heeft opgebouwd. Daarom zegt de Heilige Qor'aan met zoveel klem, dat men de vrede niet mag storen.

Wij lezen aldus:

„Roept uw Heer in nederigheid en in het verborgene aan. Hij heeft de overtreders zeker niet lief.”

„En schept geen wanorde op aarde, nadat zij is geordend en roept Hem met vrees en hoop aan. Voorzeker, de Barmhartigheid van Allah is de goeden nabij.”

7 : 56-57.

„Allah heeft de onruststokers niet lief.”

5 : 65.

„En degenen die het verbond van Allah breken nadat zij het hadden bevestigd en hetgeen Allah heeft bevolen verenigd te worden, afsnijden en op aarde wanorde stichten, hen treft de vloek en zij zullen een slecht tehuis hebben.”

13 : 26.

„En onder de mensen is iemand, wiens spreken over dit leven u zou behagen en hij stelt Allah tot getuige voor wat in zijn hart is en toch is hij de meest twistzieke.”

„Wanneer hij gezag heeft, gaat hij in het land rond, om er wanorde te stichten en de oogst en het nageslacht (van de mens) te vernietigen, maar Allah houdt niet van wanorde.”

2 : 205-206.

„En behoedt u voor het onheil, dat niet alleen degenen, die onder u kwaad doen zal treffen. En weet, dat Allah streng is in het straffen.”

8 : 26.

VERZOENINGSGEZINDHEID.

Niet alle mensen zijn gelijk en dus bestaat de mogelijkheid dat een vredelievend mens zich geplaatst ziet tegenover een ander, die deze kwaliteit niet bezit. Volgens de wetten der moraal is het toegestaan en — zoals wij zagen — soms wenselijk, dat de eer-

ste zich verdedigt. Het kan gebeuren, dat de agressor tot bewustwording komt en zich tegenover iemand bevindt, die sterker is dan hij zelf, of hij ziet in, dat door de gunstige omstandigheden, de ander toch zou overwinnen, in een dergelijk geval wil de agressor niets liever dan vrede sluiten. De verdediger is hier evenwel niet toe geneigd, daar hij de mogelijkheid meent te zien, zijn vijand voorgoed ongevaarlijk te maken. Volgens de Heilige Qor'aan echter is dit niet toegestaan. Op deze wijze wordt de verdediger tot agressor en maakt zich schuldig aan dezelfde fout die zijn tegenstander beging. Hij brengt nu op zijn beurt ook harmonie, rust, en vrede in gevaar. Deswegens moet men te allen tijde tot verzoening bereid zijn. Dit geldt zowel voor het individu als voor de gemeenschap.

Hierover zegt de Heilige Qor'aan:

„En als zij (de ongelovigen) tot vrede neigen, neigt u er dan ook toe en legt uw vertrouwen in Allah. Voorzeker Hij is Alhorend, Alwetend. En als zij u willen bedriegen is Allah voorzeker (als Helper) toereikend voor u. Hij is het, Die u heeft versterkt met Zijn hulp en met die der gelovigen.”

8 : 62-63.

„De gelovigen zijn voorzeker broeders. Bewaar daarom vrede onder uw broeders en weest godvruchtig opdat u barmhartigheid moge worden betoond.”

49 : 11.

KUISHEID

Kuisheid en rein leven, twee zeer voorname deugden, worden vrijwel in alle godsdienstige stelsels als zodanig beschouwd, maar geven toch aanleiding tot

ernstige fouten. Sommige godsdiensten hebben namelijk het juiste gebruik van de natuurlijke vermogens der mensen als minderwaardig beschouwd en daarom leren ze hun aanhangers hier in het geheel geen gebruik van te maken en om een hoger geestelijke staat te bereiken, deze natuurlijke vermogens, te onderdrukken. Dit heeft onherroepelijk tot onnatuurlijke handelingen geleid en het gevolg hiervan is ook schrikbarend geweest.

De Qor'aan heeft dus dit gevaar wel ingezien en heeft zijn aanhangers aangemoedigd om de natuurlijke vermogens niet te verminken of geheel te onderdrukken, integendeel ze op de juiste wijze te gebruiken. Het contact tussen een man en vrouw op betamelijke wijze kan geen belemmering veroorzaken voor de geestelijke groei van de mens, eerder zal dit als een hulpmiddel dienen om de mens hoger te doen stijgen. Indien dit een belemmering zou kunnen zijn, dan had de Alwetende dit niet geschapen. Door de geschiedenis te bestuderen komen wij tot de conclusie, dat alle profeten Gods hun natuurlijke vermogens hebben gebruikt.

In de Heilige Qor'aan lezen wij:

„Inderdaad voorspoedig zijn de gelovigen, die ootmoedig zijn in hun gebeden en die al hetgeen ijdel is, schuwen en die streven naar reinheid. En die hun vleselijke lusten beheersen, behalve met hun vrouwen.”
23 : 2-7.

„En houdt u verre van overspel; want het is een afschuwelijke zaak en een slechte weg.”
17 : 33.

„Zeg' Mijn Heer heeft slechte daden, hetzij openlijk of in het geheim verboden en zonde evenals

onrechtvaardige opstand; en dat gij datgene met Allah vereenzelvt, waarvoor Hij u geen gezag heeft nedergezonden en dat gij van Allah dingen zegt die gij niet weet.”

7 : 34.

VERTROUWEN.

Vertrouwen in God is een van de voornaamste voorwaarden voor hem, die wenst te stijgen op het geestelijke pad.

Dit vertrouwen toch schenkt de mens de kracht, die hem helpt in alle moeilijke omstandigheden standvastig te blijven en zijn neiging tot karakterloosheid te overwinnen. Waarom steelt eigenlijk een dief? Omdat hij niet voldoende vertrouwen heeft in de goddelijke wetten. Hij heeft slechts de zo begeerde materie voor ogen en is er zich niet voldoende van bewust, dat God hem al het noodzakelijke zou verschaffen.

Wij lezen hierover als volgt:

„Als Allah u helpt, zal niemand u overweldigen, maar als Hij u verlaat, wie is er dan die u buiten Hem kan helpen?”

„In Allah zullen de gelovigen hun vertrouwen leggen.”

3 : 161

„Op Allah moeten de gelovigen Zich verlaten.”

5 : 12.

STANDVASTIGHEID

Standvastigheid wordt in de Qor'aan met nadruk onderwezen, daar deze het is die tot uiteindelijke overwinning voert, zowel in wereldse als in geestelijke aangelegenheden.

Voor een onstandvastig mens is een blijvend succes niet weggelegd. Naar de natuur is elk mens vroom en zuiver en hij, die zijn natuur steeds rein bewaart, zal de eeuwige zaligheid genieten.

Dit is echter voor een onstandvastig mens niet mogelijk; deze kan de zuiverheid van zijn natuur niet handhaven, hij struikelt, daar zijn heldere natuur vertroebeld is en valt zo in handen van duistere machten. Dit is de reden waarom standvastigheid in de Qor'aan met klemtoon wordt voorgeschreven.

Wij lezen als volgt:

„En Wij zullen u een weinig beproeven door vrees, honger, verlies van bezittingen, levens en vruchten; maar verkondig blijde tijdingen aan de geduldigen. Zij die, wanneer een rampspoed hen achterhaalt, zeggen: 'Voorzeker, wij zijn van Allah en tot Hem zullen wij wederkeren'. Deze zijn het, op wie de zegeningen en de barmhartigheid van hun Heer rusten en deze volgen de rechte weg.”

2 : 156-158.

ZACHTMOEDIGHEID EN BELEEFDHEID

Een zacht woord helpt meer, dan honderd grove woorden. Te krachtige en gezwollen taal kan tot onrust leiden, verstoort de vrede en is nimmer geëigend een boosdoener tot beter inzicht te brengen. Iedereen weet, dat ouders en opvoeders met zachte

en vriendelijke woorden meestal veel meer bereiken, dan met gestrengheid en harde taal.

Dit houdt echter volstrekt niet in, dat men een ander niet op zijn fouten zou mogen wijzen en dat men hem rustig in de afgrond van zijn verkeerde gedachten moet laten vallen. Integendeel. Wij kunnen en moeten met tact en zachte aandrang de vinger op de wonde plek leggen, zonder de betrokken persoon daarbij te kwetsen.

In de Heilige Qor'aan lezen wij:

„En de dienaren van de Barmhartige zijn zij, die zachtmoedig op aarde wandelen en als de onwetenden hen aanspreken, zeggen zij „Vrede”.

25 : 64.

„En loop met gewone stap en verzacht uw stem; want de meest onaangename stem is het gebalk van een ezel.”

31 : 20.

„En wie spreekt beter woord dan hij, die, (de mensheid) tot Allah uitnodigt en goede werken doet en zegt 'Waarlijk, ik behoer tot de Moslims'. Het goede en kwade zijn niet gelijk. Daarom weerstaat (het kwade) door hetgeen beter is. Dan ziet, degene met wie gij vijandschap hebt, hij zal als uw boezemvriend worden.”

41 : 34-35.

HOOGMOED

Hoogmoed verhindert de mens anderen naar waarde te schatten en te eren. De hoogmoedige mens, in de waan dat hij zelf alles is, kan zich er niet toe brengen voor zijn Schepper te buigen. De gedachte, dat iemand boven hem zou staan is hem onverdragelijk.

Hoogmoed vertoont zich in velerlei vormen en het is mogelijk dat de mens, welke erdoor is bezeten, zichzelf hiervan niet bewust is. Weer een van de oorzaken die vrede en veiligheid in gevaar brengen.

De heilige Qor'aan zegt:

„Wandel niet hoogmoedig op aarde rond, want gij kunt de aarde niet doen splijten, noch kunt gij de bergen in hoogte evenaren. Het kwade van dit alles is verwerpelijk in de ogen van uw Heer.”

17 : 38-39.

„En Allah heeft geen pocher of opschepper lief.”

57 : 25.

„En keer uw gelaat niet (in verachting) van de mensen af, noch wandel in hoogmoed op aarde; want Allah heeft de hoogmoedigen noch de pocher lief.”

31 : 19.

WANTROUWEN EN LASTER

Achterdocht is één van de slechtste eigenschappen welke een mens kan bezitten. Een negatieve eigenschap met de meest funeste consequenties. Verliest men zijn vertrouwen in de medemensen dan verliest men tenslotte ook het vertrouwen in zichzelf. Iemand, die argwanend tegenover anderen staat, heeft innerlijk noch uiterlijk rust. Een treffend voorbeeld hiervan hebben wij dagelijks voor ogen. Verkeert niet de gehele wereld in een voortdurende staat van achterdocht en bestaat hierdoor niet het gevaar dat men in enkele jaren roekeloos teniet zal doen, wat in eeuwen en eeuwen moeizaam werd opgebouwd?

Veel nodeloos kwaad werd door achterdocht veroorzaakt, daarom leert de Qor'aan ons, ons daarvan af te wenden. Wij lezen als volgt:

„En spreekt niet over datgene waarvan gij geen kennis bezit. Voorwaar, het oor, oog en hart — al deze zullen worden ondervraagd.”

17 : 37.

„O, gij die gelooft! Vermijdt in het algemeen verdenking want achterdocht is een zonde.”

„En spionneert niet, noch belastert elkander. Lust iemand onder u het vlees van zijn dode broeder? Gij verafscht het zekerlijk. Vreest Allah, voorzeker, Allah is Berouwaanvaardend, Genadevol.”

49 : 13.

„Wie een fout of een zonde begaat en deze dan aan een onschuldige toeschrijft, draagt voorzeker de (schuld van) lastering en klaarblijkelijke zonde.”

4 : 113.

„Zij die kuise, gelovige vrouwen, die geen kwaad kennen, belasteren, zijn in deze wereld en in het hiernamaals vervloekt, voor hen is er een grote kastijding.”

24 : 24.

IJDELHEID

In de Heilige Qor'aan wordt geleerd dat de mens alles wat nutteloos is moet vermijden en moet leren zijn tijd, geld en energie te gebruiken voor hetgeen noodzakelijk en nuttig is.

Onze dankbaarheid jegens God moet blijken uit een juist gebruik van de gaven, die Hij ons heeft geschonken.

Wij lezen hieromtrent:

„Inderdaad voorspoedig zijn de gelovigen. Die ootmoedig zijn in hun gebeden. En die al hetgeen ijdel is, schuwen.”

23 : 2-4.

HET GOEDE VERRICHTEN.

De goede daden zijn het bewijs van een levend geloof. Iemand die niets goeds kan verrichten moet weten, dat zijn geloof dor en onvruchtbaar is en dat zijn geestelijke plant verwelkt, want de goede daden zijn voor het geloof wat de vrucht is voor een levende boom.

De Heilige Qor'aan legt hierop sterk de nadruk, en spoort de Moslims aan, om zo veel mogelijk goed te doen. Dit kan men overal in de Qor'aan vinden waar het geloof ter sprake komt. Wij halen enkele verzen als voorbeeld aan.

„Degenen, die geloven en goede werken verrichten, zullen Wij in tuinen toelaten waar doorheen rivieren stromen en zij zullen daar voor eeuwig vertoeven.”

4 : 123.

„Maar hij, die zich aan Allah onderwerpt en het goede doet, heeft inderdaad een sterk houvast gegrepen.”

31 : 23.

„En Hij verhoort de gelovigen, die goede werken doen en geeft nog meer uit Zijn overvloed, maar de ongelovigen zullen een strenge straf ontvangen.”

42 : 27.

„Zeg, O, Mijn gelovige dienaren, vreest uw Heer.

Voor hen, die in dit leven goed doen, is het goede." 39 : 11.

„Rijkdom en kinderen zijn een sieraad van het leven dezer wereld, maar blijvende goede werken zijn beter bij uw Heer tot beloning en hoop." 18 : 43.

HET GOEDE AANBEVELEN.

Naast de plicht, om bij zichzelf goede eigenschappen aan te kweken, moet men er zich terdege van bewust zijn dat men ook in dienst van andere mensen staat. Een verlichte ziel straalt een helderheid uit welke ook haar omgeving verlicht. Iemand, die niet inziet dat hij ook zijn medemensen ertoe moet brengen het goede na te streven leeft zelf in een voortdurend gevaar voor terugval in de duisternis. Immers, de rampen en verwoestingen welke slechte gedachten en daden onherroepelijk met zich meebrengen, maken geen onderscheid tussen de bozen en de goeden.

De Heilige Qor'aan zegt:

„In Naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle." 103.

„Bij de tijd. Voorzeker de mens is te midden van verlies. Behalve degenen, die geloven en goede werken doen en elkander tot waarheid en geduld aansporen." 103.

„En behoedt u voor het onheil, dat niet alleen degenen, die onder u kwaad doen zal treffen.

„En zeg tot Mijn dienaren, dat zij spreken wat 8 : 26.

„En zeg tot Mijn dienaren, dat zij spreken wat het beste is." 17 : 54.

RESUMEREND.

Telkens en telkens weer beveelt de Heilige Qor-aan in alle toonaarden zijn lezers aan, zich alle goede eigenschappen eigen te maken. Ons streven moet op volmaaktheid gericht zijn en wij moeten trachten in onze handel en wandel te leven naar de bedoeling en de mogelijkheden welke God in ons heeft gelegd. Hier ligt het zwaartepunt van de mededeling, dat God de mens „naar Zijn Beeld” schiep. Dit is niet letterlijk te verstaan, maar figuurlijk, d.w.z. God schiep de mens zó, dat hij Hem kon navolgen en door zijn gedrag tonen dat hij inderdaad van God afkomstig is. De Heilige Qor'aan zegt: Maakt Allah's Kleur tot de uwe” d.i. dat men zonder uitzondering voor allen moet leven en door zijn handel en wandel moet tonen, dat men Goddelijke eigenschappen in zich op neemt. Zoals Gods zon licht en warmte geeft aan iedereen, of het bozen of goeden zijn, zo doet die mens ook. Dit is een bereikbaar ideaal voor de Moslim en dit is hetgeen waartoe de Qor'aan de hele mensheid aanspoort. Hierop laten wij enkele teksten uit de Qor'aan volgen die aantonen dat een Moslim moet trachten, al de goede, morele eigenschappen te verwerven.

„En de dienaren van de Barmhartige zijn zij, die zachtmoedig op aarde wandelen en als de onwetenden hen aanspreken, zeggen zij „Vrede”. En zij, die de nacht doorbrengeu zich voor hun Heer ter aarde werpende en voor Hem staande. Terwijl zij zeggen: „Onze Heer, wend de straf der hel van ons af want de straf daarvan is een voortdurende kwelling.” Zij is inderdaad slechts als rustplaats en als tehuis.”

„En zij die, als zij iets besteden, noch spilzuchtig noch vrekkig zijn, maar evenwichtig blijven tussen beide in.”

„En zij die geen andere goden naast Allah aanroepen noch iemand doden, wat Allah heeft verboden, tenzij met recht, noch overspel plegen; en hij die dat doet zal een straf ondergaan....”

„En zij, die niet leugenachtig getuigen en als zij iets ijdel voorbijgaan, er edelmoedig aan voorbijgaan.”

„En zij, die, wanneer zij door tekenen van hun Heer gewaarschuwd worden, daarbij niet doof en blind nedervallen.”

25 : 64, 65, 66, 68, 69, 73, 74.

„Voorwaar, de Moslims en de Moslima's en de gelovige mannen en vrouwen, de gehoorzame mannen en vrouwen, de waarachtige mannen en vrouwen, de standvastige mannen en vrouwen, de mannen en de vrouwen die nederig zijn, de mannen en de vrouwen die aalmoezen geven, de mannen en de vrouwen die vasten, de mannen en de vrouwen die hun kuisheid bewaren, de mannen en de vrouwen die Allah vaak gedenken — voor zulken heeft Allah vergiffenis en een grote beloning bereid.”

33 : 36.

„In naam van Allah de Barmhartige, de Genadevolle.”

„Inderdaad voorspoedig zijn de gelovigen, die ootmoedig zijn in hun gebeden. En die al hetgeen ijdel is schuwen. En die streven naar reinheid. En die hun vleselijke lusten beheersen. Behalve met hun vrouwen of hetgeen hun rechterhand bezit, want dan treft hen geen verwijt. Doch de-

genen die deze perken te buiten gaan, zullen overtreders zijn."

„Zij die zorgzaam zijn voor het hun toevertrouwde en voor hun overeenkomsten."

„En die hun gebeden in acht nemen."

„Dezen zijn de erfgenamen, Die het paradijs zullen erven. Zij zullen daarin vertoeven."

23 : 1 tot 13.

„En degenen in wier rijkdommen een vastgesteld deel is. Voor de bedelaar en voor hem die niet bedelen kan. En degenen die de Dag des Oordeels aannemen."

„En degenen die de straf van hun Heer vrezen. Voorwaar er is geen beveiliging voor de straf van hun Heer."

„En degenen die onthouding betrachten."

„Uitgezonderd met vrouwen en degenen die zij bezitten, waarvoor hen geen blaam treft. Maar degenen die buiten deze (voorschriften) handelen zijn overtreders."

„En degenen die het hun toevertrouwde bewaren en hun verdragen nakomen."

„En degenen die hun gebeden naleven. Zij zijn het die in de tuinen zullen worden geëerd."

70 : 25-35.

THEORIE EN PRAKTIJK

Theorie en praktijk gaan niet vaak hand in hand maar de Heilige Qor'aan maakt hierop een uitzondering. Zodra deze leer werd verkondigd waren er talrijke mensen die hem in de praktijk brachten. Dit blijkt duidelijk uit het volgende antwoord van de Moslims, die van Makkah werden verdreven en toevlucht zochten bij de Koning van Abessinië:

„O, Koning wij waren gezonken in onwetendheid en barbarisme; wij aanbaden afgoden, wij aten lijken, wij pleegden ontucht; veronachtzaamden familiebanden en de plichten van nabuurschap en gastvrijheid; wij kenden geen wet dan die van de sterkste; tot God temidden van ons een Boodschapper zond, van wiens waarachtigheid, integriteit en vroomheid wij getuige waren; hij riep ons op tot de Eenheid van God en leerde ons geen andere god met Hem te vereenzelvigen, hij verbood het aanbidden van afgoden en gebood ons waarheid te spreken, trouw te zijn aan het ons toevertrouwde, dankbaar te zijn en de rechten van anderen te respecteren; onze verwanten lief te hebben en de zwakken te beschermen, ons af te wenden van de ondeugd en het vermijden van alle kwaad.”

„Hij leerde ons de gebeden te zeggen, aalmoezen te geven en te vasten. En omdat wij in hem geloofden en hem gehoorzaamden, werden wij vervolgd en uit ons land verdreven en nu zoeken wij uw bescherming.”

Dr. OTTO PAUTZ schrijft in zijn werk

„MOHAMMADS LEHRE VON OFFENBARUNG”

Leipzig, 1898.

„Waarlijk, het zou een loochenen van de leiding Gods in de geschiedenis betekenen indien wij de geweldige vooruitgang die de Islam bracht ten opzichte van het oud-arabisch heidendom, uit demonische inwerkingen zouden willen verklaren of tot een natuurlijk gevolg van oorzaken willen herleiden. Naar onze innigste overtuiging is zoiets op dit gebied niet mogelijk.”

„De loutering van de Godsvoorstelling, de opbouw van een geordend gemeenschapsleven in plaats van de bloedige en elkaar vernietigende stamveten, de veiligstelling van het bezit, de regeling van het huwelijk, de milde behandeling der slaven, de barmhartigheid tegenover de gast, verzachting van ellende en armoede, en tenslotte de afschaffing van barbaarse gewoonten zoals het levend begraven van pasgeboren meisjes — dit zijn resultaten waarop Mohammad aan het einde van zijn arbeid met voldoening kon terugblikken.”

Deel III

GODSDIENSTIGE VRAAGSTUKKEN

GOD EN ZIJN EIGENSCHAPPEN

Het belangrijkste punt in de Islam is het geloof in het bestaan van een Opperwezen, dat alles beheerst en schept. De Heilige Qor'aan heeft dit punt uitvoerlijk behandeld. Van het begin tot het einde vindt men aanwijzingen en aansporingen die de mens naar het geloof in de Schepper leiden.

God wordt Allah genoemd, d.w.z. Hij die aanbeden dient te worden; Het Voorwerp van verlangen en liefde.

Hij is een enig God, geen deelgenoot kent Hij; Hij is Eeuwig, Zichzelf-genoege, Almachtig, Aldoordringend, Alomvattend, Alziend, Alwetend. Hij is de Schepper, Onderhouder der Werelden, de Barmhartige, de Genadevolle. Hij is vergevensgezind, maar Zijn Vergevensgezindheid druist niet in tegen Zijn Rechtvaardigheid; Hij kan vergeven als Hij wil. Hij is boven tijd en ruimte verheven; Hij is in ons maar tevens buiten ons; Hij is in alles en toch boven alles. Hij is de Eerste, de Laatste, de Zichtbare, de Verborgene. Alle volkeren zijn voor Hem gelijk. Een ieder die het venster van zijn hart opent ontvangt het Goddelijke Licht.

In de woorden van de Heilige Qor'aan lezen wij als volgt:

„Allah! Er is geen God dan Hij, de Levende, de Zelfbestaande, Sluimer noch slaap overmant Hem. Al wat in de hemelen en wat op aarde is

behoort Hem. Wie kan bij Hem bemiddelen zonder Zijn verlof!"

„Hij kent hetgeen vóór hen is en wat achter hen is en zij kunnen niets van Zijn kennis omvatten, dan wat Hij wil. Zijn troon strekt zich uit over hemelen en aarde en het waken over beide vermoeit Hem niet; Hij is de verhevene, de Grote.”

2 : 256

„Allah is het Licht van de hemelen en de aarde. De gelijkenis van Zijn Licht is als een nis waarin een lamp staat. De lamp is door een glas omsloten; het glas is als een schitterende ster. Het wordt aangestoken met olie van een gezegende boom, een olijfboom, die van het Oosten noch van het Westen is, welks olie bijna zou lichten, zelfs al raakte vuur haar niet aan; Licht op Licht. Allah leidt tot Zijn Licht wie wil.”

„Allah geeft gelijkenissen voor de mensen; Want Allah heeft kennis van alle dingen.”

„In huizen waaromtrent Allah heeft verordend dat zij zullen verrijzen, waarin Zijn naam zal worden herdacht, daarin verheerlijken Hem 's morgens en 's avonds, mensen die noch door handel noch door zaken achteloos worden om Allah te gedenken, het gebed te houden en de Zakaat te betalen. Zij vrezen de dag waarop harten en ogen zich zullen afwenden, opdat Allah hen voor de beste hunner daden moge belonen en hun ruim moge bedelen uit Zijn overvloed. Allah geeft zonder maat aan wie Hij wil.”

24 : 36-39.

„Wat er ook in de hemelen en op aarde is, verheerlijkt Allah. Hij is de Almachtige, de Alwijze.”

„Van Hem is het Koninkrijk der hemelen en der aarde. Hij doet leven en sterven, want Hij heeft macht over alle dingen.”

„Hij is de Eerste en de Laatste, de Zich Manifesterende en de Verborgene, en Hij heeft kennis van alle dingen. Hij is het Die de hemelen en de aarde in zes perioden schiep; daarna zette Hij Zich op de troon neder. Hij weet wat de aarde ingaat en wat er uit voortkomt, en wat van de hemelen nederkomt en wat er naar toe opstijgt. Hij is met u waar gij ook zijn moogt, want Allah ziet alles wat gij doet.”

„Van Hem is het Koninkrijk der hemelen en der aarde en naar Allah worden alle dingen teruggebracht. Hij laat de nacht in de dag overgaan en de dag in de nacht; en Hij is de kenner van het innerlijke.”

57 : 2-7.

„Hij is Allah, naast Wie er geen God is, de Koning, de Heilige, de Brenger van Vrede, de Schenker van Veiligheid, de Beschermmer, de Machtige, de Krachtige, de Bezitter van Grootheid. Verheven is Allah boven hetgeen zij met Hem vereenzelvigen.

„Hij is Allah, de Schepper, de Maker, de Vormer, Hij heeft de schoonste namen. Alles wat in de hemelen en op aarde is verheerlijkt Hem en Hij is de Almachtige, de Alwijze.”

59 : 24-25.

„Glorie zij Allah, wanneer gij de avond ingaat en wanneer gij de ochtend ingaat — en aan Hem behoort alle roem in de hemelen en op aarde — bij nacht en bij dag.”

„Hij brengt de levenden uit de doden voort en Hij brengt de doden uit de levenden voort; en Hij geeft de aarde leven na haar dood en evenzo zult

gij worden voortgebracht. Er behoort tot Zijn tekenen, dat Hij u uit stof schiep; en ziet! gij zijt mensen die zich kunnen verspreiden. Evenzo behoort hiertoe, dat Hij uit uw midden echtgenoten voor u schiep opdat gij er rust in moogt vinden en Hij heeft liefde en tederheid onder u geplaatst. Daarin zijn zeker aanwijzingen voor een volk dat nadenkt. Eveneens behoort tot Zijn tekenen de schepping der hemelen en der aarde, en de verscheidenheid van uw talen en (huids)kleuren. Dit zijn zeker bewijzen voor degenen die willen begrijpen. En uw slapen 's nachts en uw zoeken naar Zijn overvloed overdag eveneens voor een volk dat luistert."

„Dat Hij u de bliksem toont als vrees en hoop en dat Hij water uit de hemel nederzendt waarmee Hij de aarde doet herleven na haar dood, zijn zeker tekenen voor een volk dat wil begrijpen. En dit is onder Zijn tekenen, dat de hemelen en de aarde in stand blijven door Zijn gebod en, wanneer Hij u eenmaal van de aarde zal roepen, dan zult gij gaan."

„Aan Hem behoort een ieder die in de hemelen en op aarde is; allen zijn Hem gehoorzaam."

30 : 18-27.

„Wondere Schepper der hemelen en der aarde. Hoe kan Hij een zoon hebben wanneer Hij geen gemalin heeft, terwijl Hij de Schepper en Kenner is van alle dingen?"

„Zo is Allah, uw Heer. Er is geen God dan Hij, de Schepper aller dingen, aanbidt Hem daarom, want Hij is de Voogd over alles."

„Ogen kunnen Hem niet bereiken; maar Hij bereikt de ogen (mits Hij zich aan u toont). Hij is de Ontastbare, de Alwetende." 6 : 102-104.

„Zeg: Allah is de Enige. Allah is Zichzelf-genoege
Eeuwig. Hij verwekt niet, noch werd Hij verwekt.
Noch iemand is Hem in enig opzicht gelijk.”

112 : 2-5.

DE GODSDIENST

Volgens de Heilige Qor'aan heeft God door de eeuwen heen Zijn boodschappers gezonden die de mensheid hebben geholpen in het bereiken van haar doel. Deze Boodschappers, ofschoon ze in verschillende tijden verschenen, waren allen de schakels van één en dezelfde ketting. Wij moeten in hen allen geloven en proberen hun voorbeeld na te volgen. Wij mogen geen van hen minachten doch hun streven waarden door hun voetstappen te volgen.

Een Moslim kan zich geen Moslim noemen indien hij niet in alle Profeten en gezanten Gods gelooft.

Hieromtrent lezen wij in de Heilige Qor'aan o.a.:

„Er is geen volk waaronder zich geen boodschapper heeft bevonden.”
35 : 25.

„Zeg: Wij geloven in Allah en in hetgeen ons werd geopenbaard en hetgeen werd geopenbaard aan Abraham, Ismaël, Izaäk, Jacob en de stammen en hetgeen aan Mozes en Jezus en aan (andere) profeten door hun Heer werd gegeven. Wij maken geen onderscheid tussen wie dan ook van hen. En aan Hem alleen onderwerpen wij ons.”
3 : 85.

„Waarlijk, degenen die Allah en Zijn boodschappers verwerpen en onderscheid wensen te maken tussen Allah en Zijn Boodschappers, zeggende: „Wij geloven in sommigen en niet in anderen”, zij willen een tussenweg volgen. Dezen zijn inderdaad de ongelovigen en Wij hebben voor de ongelovigen een vernederende straf bereid.”
„En degenen, die in Allah en al Zijn boodschap-

pers geloven en geen onderscheid, tussen wie dan ook, maken, dezen zijn het, wie Hij spoedig hun beloning zal geven. Allah is vergevensgezind, Genadevol.” 4 : 151-153.

ISLAM

Uit de woorden van de Heilige Qor'aan komt duidelijk naar voren, dat de godsdienst van alle profeten en Boodschappers van God de Islam was. D.w.z. dat zij „algehele overgave aan de Wil van God” hadden gepredikt. Dit zelfde is voortgezet door de Heilige Profeet Mohammad (vrede Gods ruste op hem). Dus is de Islam die men in het algemeen Mohammedanisme noemt, geen nieuwe godsdienst doch de voortzetting van de godsdienst van Abraham, Mozes, Jezus en andere Profeten die door God werden gezonden (vóór Mohammad). Hierover lezen wij:

„Voorzeker de ware godsdienst bij Allah is de Islam.” 3 : 20.

„Richt uw aangezicht tot de juiste godsdienst, voordat de Dag komt, die door niemand afgewend kan worden buiten Allah. Op die Dag zal het mensdom worden gescheiden. Hij die verwerpt (de Boodschappers) zijn ongelooft zal tegen hem zijn en zij die goede daden verrichten, bereiden dit voor hun eigen ziel.” 30 : 44-45.

„En dit is het rechte pad dat tot Mij leidt. Volgt het daarom en volgt geen andere wegen opdat zij u niet van Mijn weg afleiden. Hiertoe vermaant Hij u, opdat gij vroom moogt zijn.”

„En wij gaven Mozes het Boek, ter voltooiing van de gunst aan hen die goed wilden doen en een

uitleg van alle dingen en een leidraad en een barmhartigheid, opdat zij in de ontmoeting van hun Heer mochten geloven."

„En dit is een Boek, dat wij hebben nedergezonden, vol van zegeningen. Volgt het daarom en hoedt u, opdat u barmhartigheid mag worden betoond."

6 : 154-156.

Zeg: „Mijn gebed en mijn offer, mijn leven en mijn rechte pad geleid — een goed geloof, de godsdienst van Abraham, de oprechte, want hij behoorde niet tot de afgodendienaren."

Zeg: „Mijn gebed en mijn offer, mijn leven en mijn dood zijn gewijd aan Allah, de Heer der Werelden."

„Hij heeft geen gelijken. Zo is mij bevolen en ik ben de eerste der Moslims."

Zeg: „Zal ik een ander Heer begeren buiten Allah, terwijl Hij de Heer aller dingen is?"

6 : 162-165.

HET GELOOF EN REDE

De Heilige Qor'aan legt er de nadruk op dat men in zake de godsdienst zijn verstand en rede moet gebruiken. Een godsdienst die niet gebaseerd is op de rede en die men zonder logische bewijsgronden alleen op gezag of in nabootsing van de voorouders volgt heeft geen waarde voor de mens. Derhalve mag men niet zeggen dat geloof zonder begrepen te hebben moet worden aanvaard.

Wij lezen hierover:

„En wanneer er tot hen wordt gezegd: „Volgt hetgeen Allah heeft geopenbaard", zeggen zij:

„Neen, wij volgen hetgeen wij onze voorvaderen zagen volgen.”

„Zelfs al hadden hun vaderen in het geheel geen verstand en volgden zij ook de rechte weg niet?”

2 : 171.

„Denken zij dan niet na over de Qor'aan? Was deze van iemand anders dan van Allah dan hadden zij zeker de menige tegenstrijdigheid daarin ontdekt.”

4 : 83.

„Roep tot de weg van uw Heer met *wijsheid* en goede raad en redetwist met hen op een gepaste wijze.”

16 : 126.

VRIJHEID VAN GELOOF

De Heilige Qor'aan is de grootste voorstander van vrijheid voor geloof en denken. Het geloof moet worden gekozen en niet op een of andere wijze worden geforceerd. De verdienste om te geloven ligt slechts hierin, dat men uit innerlijke overtuiging het geloof aanvaardt, om daarnaar te handelen.

Wij lezen hieromtrent:

„Er is geen dwang in de godsdienst. Voorzeker, het juiste pad is van dwaling onderscheiden; derhalve, hij die de duivel verloochent en in Allah gelooft, heeft een sterk houvast gegrepen, dat onbreekbaar is. Allah is Alhorend, Alwetend.”

2 : 257.

Zeg: „Het is de waarheid van uw Heer. Laat daarom geloven die geloven wil en niet geloven, die niet wil.”

18 : 30.

„Wanneer zij met u redetwisten zeg dan: Ik heb mij en ook degenen, die mij volgen aan Allah onderworpen. En zeg tot hen aan wie het boek is gegeven en tot de onwetenden: „Zult gij u ook onderwerpen?” Als zij zich onderwerpen, dan zijn zij op de rechte weg, maar indien zij zich afwenden, dan is uw plicht slechts de duidelijke verkondiging ervan; en Allah ziet Zijn dienaren.”

3 : 21.

„(En mij is bevolen) de Qor'aan te verkondigen. Wie daarom de leiding volgt, volgt haar ten eigen bate. En tegen degene die dwaalt, te zeggen: Ik ben slechts een waarschuwer.”

27 : 93.

„Voorwaar, wij hebben u ten bate der mensen het Boek (de Qor'aan) met Waarheid nedergezonden. Hij die deze leiding volgt, volgt haar ten bate van zijn eigen ziel en wie dwaalt, dwaalt ten nadele van haar. En gij (profeet) zijt geen voogd over hen.”

39 : 42.

Zeg: „O gij mensen, nu is de waarheid van uw Heer tot u gekomen. Wie daarom die leiding volgt, volgt haar ten bate van zijn eigen ziel en wie dwaalt, dwaalt slechts tot haar nadeel. En ik ben geen bewaker over u.”

10 : 109.

VERDRAAGZAAMHEID

De Heilige Qor'aan vertelt de Moslim hoe hij tegenover de andersdenkenden moet handelen. Hij moet zich gedragen als een vriend, die zijn verdwaalde vriend terug wil brengen op het juiste pad. Verdraagzaamheid betekent echter niet dat men zijn medemens niet attent moet maken op zijn fouten en dus alles

moet waarden, hetzij juist of onjuist. Dit betekent alleen dit, dat men zijn mening niet mag opleggen aan anderen door middel van geweld. Men moet zijn medemens het recht toekennen, dat zij door hun vrije wil een eigen gedachtengang volgen. Door bewijsgronden en gedachtenwisseling mag men trachten de medemens van zijn mening te overtuigen. Men mag in twistgesprekken geen krenkende of minachtende taal gebruiken omtrent hetgeen door de tegenstander als waardevol wordt beschouwd. Hieromtrent lezen wij:

„Volg, hetgeen u van uw Heer is geopenbaard; er is geen God naast Hem; en wend u van de afgodendienaren af. En als Allah had gewild, zouden zij geen goden hebben opgericht. Wij hebben u (de Profeet) geen bewaker over hen gemaakt, noch zijt gij voogd over hen. En scheldt degenen, die zij naast Allah aanroepen niet uit anders zullen zij uit nijd in hun onwetendheid Allah uitschelden.”

6 : 107-109.

„En twist met de mensen van het Boek slechts op de goede wijze; doch zegt tegen de onrechtvaardigen: Wij geloven in hetgeen ons is geopenbaard en hetgeen u is geopenbaard; onze God en uw God is de Zelfde (God) en aan Hem onderwerpen wij ons.”

29 : 47.

Zeg: „O, mensen van het Boek, komt tot één woord waarin wij met elkander overeenstemmen: dat wij niemand dan Allah aanbidden en dat wij niets met Hem vereenzelvigen en dat sommigen onzer geen anderen tot goden nemen, buiten Allah.”

„Indien zij zich echter afwenden, zegt dan: Ge-
tuigt, dat wij Moslims zijn.” 3 : 65.

Zeg: „O gij ongelovigen. Ik bid niet aan, wat gij
aanbidt. Noch gij bidt aan wat ik aanbid. Noch
wil ik aanbidden, wat gij aanbidt, gij wilt even-
min aanbidden wat ik aanbid. Derhalve voor u
uw godsdienst en voor mij mijn godsdienst.”

109 : 2-7.

ZONDE OF ERFZONDE

De zonde heeft geen positief bestaan, want zonde betekent: afwezigheid van het goede evenals duisternis betekent afwezigheid van het licht.

De zonde is een toestand en geen concrete substantie. Het is derhalve onmogelijk om zonde te erven van iemand anders of van een vroeger leven. Zonde is immers de toestand van ongehoorzaamheid waarin wij tegen de Goddelijke wetten in handelen. De zonde verschilt weer in verhouding tot de persoon die ze begaat. Het is mogelijk dat een bepaalde handelwijze voor een zekere persoon zonde is en dezelfde handelwijze in betrekking tot een andere persoon slechts een fout of vergissing.

De Heilige Qor-aan, legt er de nadruk op, dat de mens met een reïne natuur op de wereld komt; en dat er geen ziel de last van een andere ziel kan dragen. Hierover lezen wij:

„Daarom, richt uw aangezicht oprecht tot de (ware) godsdienst, overeenkomstig de natuur naar welke Allah de mensen heeft geschapen. — De schepping van Allah kent geen verandering. — Dat is het ware geloof. Maar de meeste mensen weten het niet.”

30 : 31.

„Voorzeker, Wij hebben de mens in de beste vorm geschapen.”

95 : 5.

„En geen ziel handelt dan voor zichzelf alleen, noch draagt een lastdrager de last van anderen.”

6 : 165.

„Elke ziel is als een pand voor hetgeen zij doet.”

74 : 39.

VERGIFFENIS DER ZONDE

Vergevensgezindheid is een van de belangrijkste Eigenschappen van God. Indien God uit Barmhartigheid niet zou vergeven, zouden wij geen ogenblik op de aarde kunnen leven. Wij genieten de gaven van God, toch tonen wij de verschuldigde dankbaarheid niet. Wij zijn immers de zwakke schepselen Gods, die niettegenstaande de zwakheden onze Schepper willen overwinnen en zelfs gaan sommigen zover dat zij het bestaan van Hem, Die ons in het leven heeft geroepen, ontkennen. De Heilige Qor-aan geeft ons de hoop, dat onze Schepper ons toch zou aanvaarden indien wij ons met een zuiver, berouwvol hart naar Hem zouden wenden. Hij heeft geen zoenoffer nodig om ons te redden noch heeft Hij van node ons herhaaldelijk naar de aarde te zenden teneinde ons te kunnen vergeven.

Wij lezen hierover in de Heilige Qor-aan als volgt:

Zeg: „O mijn dienaren die tegen u zelf buitensporig zijt geweest, wanhoopt niet aan de barmhartigheid van Allah. Voorzeker Allah vergeeft alle zonden, want Hij is de Vergevensgezinde, de Genadevolle.”

„Wendt u tot uw Heer en onderwerpt u aan Hem voordat de straf over u komt, want dan zult gij niet (meer) worden geholpen.” 39 : 54, 55.

„Gij hebt met de zaak niets uitstaande: Hij moge Zich in barmhartigheid tot hen wenden of hen straffen, zij zijn zeker de boosdoeners.”

„En aan Allah behoort al hetgeen in de hemelen en al hetgeen op aarde is. Hij vergeeft wie Hij wil en Hij straft wie Hij wil, want Allah is Vergevensgezind, Genadevol.” 3 : 129-130.

„Zeg tot Mijn dienaren, dat Ik voorzeker Vergevensgezind, Genadevol ben.” 15 : 50.

AFGODERIJ

De afgoderij wordt in de Heilige Qor'aan met nadruk veroordeeld en wordt als een van de grootste zonden beschouwd. Het is aan een kant de naam van de Schepper ontrend en aan de andere kant vernederend voor de mens zelf. God heeft de wereld geschapen en als wij Goddelijke eigenschappen aan voorwerpen of mensen toekennen, dan is dit zeker het schenden van de Heilige naam van God. Wanneer de mens, die als middelpunt in het heelal is geschapen, zich nu voor mensen die aan hem gelijk zijn of voor voorwerpen, die in zijn dienst staan, gaat buigen, dan vernedert hij zichzelf en onteert de naam „Mens”.

In de Heilige Qor'aan lezen wij:

„En wie iets met Allah vereenzelvigt, het is alsof hij van een hoogte valt en de vogels hem wegrukken of de wind hem wegblaast naar een afgelegen plaats.”
22 : 32.

„Allah vergeeft niet dat iets met Hem vereenzelvigd wordt en Hij zal buiten dat, vergeven wie Hij wil. En wie iets met Allah vereenzelvigt, is inderdaad ver afgedwaald.”
4 : 117.

„Werpt u niet neder voor de zon of de maan maar werpt u neder voor Allah Die hen schiep. indien gij Hem wilt aanbidden.”
41 : 38.

Zeg: „Weet gij wat gij naast Allah aanroept? Toont mij welk deel zij van de aarde hebben geschapen; of hebben zij aandeel aan de hemelen? Brengt mij een boek, dat vóór dit is geopenbaard

of een spoor van kennis, indien gij de waarheid spreekt."

„Wie is verder afgedwaald dan hij die buiten Allah (goden) aanroept, die tot de Dag der Opstanding hem nooit zullen kunnen antwoorden en die niet weten dat men hen aanroept?"

46 : 5, 6.

DE DOELSTELLING VAN DE GODSDIENST

Het voornaamste doel van de godsdienst is, de mens in verbinding te brengen met zijn Schepper en hem zodoende het hoogste geluk te doen genieten. Een afgedwaald mens is gelijk een kind dat wordt weggenomen van zijn moeder. Zo een kind kan geen rust vinden voor het zijn moeder hervonden heeft. Alle speelgoederen die men het geeft trekken zijn aandacht niet. Het is mogelijk dat het kind zich voor een poosje met het speelgoed vermaken zou maar de ware bevrediging vindt het alleen dan wanneer het weer in de liefdevolle armen van zijn moeder ligt. Op dezelfde wijze vindt de mens zijn hoogste geluk pas wanneer hij gemeenschap met God heeft bereikt. In de wereld en het wereldse vindt hij slechts voor een korte tijd zijn gemoedsrust. Herinnert hij zich echter de onmetelijke liefde van zijn God, dan begint hij opnieuw te zoeken en verliest alle geluk, dat hij eerst als het ware had gedacht.

De Heilige Qor'aan brengt de mens langzamerhand naar een punt waar hij in staat wordt gesteld om in gemeenschap met God te leven. Hij brengt de mens dichter bij het Goddelijke Licht van waar hij zich in het Licht kan werpen. Als een vlinder werpt hij zich in het Licht en verliest door de brandende vlam zijn eigen persoonlijkheid. Niets blijft er over van zijn aardse bestaan en hij ontvangt een nieuw leven. Hij is geheel en al verlicht en door de afglans hiervan wordt zijn omgeving ook verlicht. De duisternis verdwijnt voor hem als nevelen voor de zon en men ziet zijn stralen wijd en zijd. Hij is als de rijzende zon, die door haar opkomst alle duistere machten verdrijft. Deze, door Goddelijke stralen verlichte zielen kunnen klein of groot zijn naar hun werking en de af-

stand van hun afspiegeling. Maar altijd wanneer de duistere machten de wereld omhullen zullen zij als de rijzende zon opkomen en een heldere dag veroorzaken.

De geestelijke vooruitgang is dus niet tot stilstand gekomen, zoals door sommige godsdienstleraren wordt beweerd. De Heilige Qor'aan heeft dit punt met nadruk naar voren gebracht en heeft ons geleerd te bidden om deze verlichting te mogen ontvangen.

Wij lezen als volgt:

„Leid ons op het rechte pad. Het pad dergenen, aan wie Gij gunsten hebt geschonken.”

1 : 6-7.

„En wie aldus Allah en deze boodschapper gehoorzaamt, zal zijn onder degenen wie Allah Zijn zegeningen heeft geschonken, namelijk, de Profeten, de Waarachtigen, de Getuigen (martelaren) en de Goeden en dezen zijn uitstekende metgezellen. Dit is de genade van Allah en Allah is toereikend als de Alwetende.”

4 : 70, 71.

„O, mensen van het Boek, Onze boodschapper is tot u gekomen, die veel van hetgeen voor u verborgen bleef van het Boek heeft ontsluitend en veel overgeslagen. Er is van Allah inderdaad een licht en een duidelijk Boek tot u gekomen. En Allah leidt daarmee degenen die Zijn welbehagen zoeken op de paden van vrede en leidt hen uit de duisternis tot het licht door Zijn gebod en leidt hen naar het rechte pad.”

5 : 16, 17.

„En zij die naar Ons streven, Wij zullen hen zeker op Onze wegen leiden. Voorzeker, Allah is met hen die goeddoen.”

29 : 70.

„Voorzeker, zij die zeggen: „Onze Heer is Allah”
en daarin volharden, op hen zullen de engelen
nederdalen; (zeggende): „Vreest niet noch treurt;
maar verheugt u over het Paradijs dat u wordt
beloofd.”

41 : 31.

HET LEVEN NA DE DOOD

Dit vraagstuk heeft de mens door de eeuwen heen bezig gehouden. De mens kijkt om zich heen en ziet hoe alles komt en gaat volgens vaste wetten. Voor zijn geboorte bestond de wereld reeds en deze zal er ook nog zijn wanneer hij de aarde zal hebben verlaten. De mens denkt soms dat dit zo geweest is en altijd zo zal blijven. Moedeloos ziet hij zichzelf als een natuurverschijnsel en wendt zich af van dit ogenschijnlijk zo doelloze bestaan. Waarom zou hij gaan nadenken over oorzaken en gevolgen. Waarom zou hij inzien dat het korte bestaan hier langdurige gevolgen met zich meebrengt?

Alles wat buiten de mens is staat willig of onwillig in zijn dienst. Hoe zou het mogelijk zijn dat het hoogste wezen, dat als middelpunt voor al het bestaande dient, nutteloos zou zijn?

De Heilige Qor'aan legt er de nadruk op dat het leven na de dood een belangrijk deel is van het leven van de mens. Alles wat men in dit leven doet, zegt of denkt wordt voor hem bewaard en dit zal voor de mens zichtbaar worden in het hiernamaals. De hel en hemel zijn toestanden die de mens zelf in dit leven voor zich schept. De Heilige Qor'aan vertelt ons verder dat de hel niet eeuwig zal duren. Zij dient als loutering te worden beschouwd, want uiteindelijk zullen alle zielen, goed of kwaad, haar zaligheid bereiken en in gemeenschap met God leven.

En zij (de ongelovigen) zeggen: „Er is niets dan dit tegenwoordige leven, wij leven en sterven; alleen de tijd vernietigt ons.” Maar zij hebben daaromtrent geen kennis, zij vermoeden slechts. En wanneer Onze duidelijke woorden aan hen worden voorgedragen, is hun enige tegenwer-

ping: „Brengt onze vaderen terug als gij de waarheid spreekt.”

Zeg: „Het is Allah, Die u leven geeft en u daarna doet sterven, daarna zal Hij u tezamen verzamelen op de Dag der Opstanding waarover geen twijfel is. Maar de meeste mensen begrijpen het niet. Aan Allah behoort de heerschappij der hemelen en der aarde; de Dag waarop het Uur aanbreekt, zullen zij, die leugens volgen, vergaan.”

Gij zult ieder volk zien knielen. Elk volk zal tot zijn boek worden geroepen en er zal tot hen worden gezegd: „Heden zult gij voor hetgeen gij deed worden beloond. Dit is ons boek: het spreekt tot u met waarheid. Wij hebben opgetekend, wat gij deed.”

45 : 25-30.

„En Wij hebben de hemelen en de aarde en alles wat er tussen is niet als spel geschapen. Wij schiepen ze slechts in waarheid, maar de meesten hunner begrijpen het niet. Voorwaar de Dag der beslissing is voor hen allen de vastgestelde tijd. De Dag waarop een vriend de vriend niets zal baten noch zullen zij worden geholpen. Met uitzondering van hen, die Allah genadig zal zijn, want Hij is zeker de Almachtige, de Genadevolle.”

44 : 39-43.

„Hebben zij niet ingezien, dat Allah, Die de hemelen en de aarde schiep en niet moe werd door hen te scheppen, macht heeft de doden te doen herleven? Ja, inderdaad, Hij heeft macht over alle dingen.”

46 : 34.

En de ongelovigen zeggen: „Dit is een zonderling iets! Zullen wij in het leven worden geroepen

wanneer wij dood gaan en stof zijn geworden!
Zulk een terugkeer is onmogelijk."

Wij weten wat de aarde van hen verteert en bij
Ons is een boek dat alles bewaart.

Neen, zij hebben de Waarheid verloochend toen
deze tot hem kwam, derhalve zijn zij in een ver-
warde toestand geraakt. Zien zij niet naar de
hemel boven hen hoe Wij deze hebben opgericht
en versierd en dat dezelve geen gebreken heeft?

50 : 3-7.

„Denkt de mens dat Wij zijn beenderen niet kun-
nen verzamelen? Zeker, Wij hebben de macht
hem te herstellen tot in zijn vingrtoppen. Maar
de mens wenst in 't vervolg slecht te handelen.
Hij vraagt: „Wanneer is de Dag der Opstanding?”
Maar wanneer het oog verblind wordt, en de
maan verduisterd zal zijn; en de zon en de maan
zullen samen worden gebracht. Op die Dag zal de
mens zeggen: „Waarheen te vluchten?” Neen geen
schuilplaats! Slechts bij uw Heer zal dan uw
toevlucht zijn. De mens zal op die Dag worden
onderricht over hetgeen hij vooruitzond of achter-
liet. Neen de mens is een bewijs tegen zichzelf,
zelfs al biedt hij (zijn) verontschuldigen aan.
Denkt de mens dat hij zonder doel zal worden
gelaten? Was hij niet een kleine levenskiem die
werd uitgestort? Dan werd hij een klonter bloed
daarna schiep en vervolmaakte Hij hem en daar-
van maakte Hij een paar, man en vrouw. Is Hij
dan niet bij machte de doden te doen herleven?”

75 : 4-16 en 37-41.

Het leven na de dood is een afglans van dit leven.

„Gedenk de dag waarop Wij elk volk met zijn
leider zullen oproepen. Zij die hun boek in de

rechterhand ontvangen, zullen hun boek lezen en hen zal geen onrecht worden aangedaan. Maar wie blind is geweest in deze wereld zal blind zijn in het Hiernamaals; hij is ver afgedwaald van de rechte weg.” 17 : 72, 73.

„Doch degene die zich van Mijn gedachtenis zal afwenden zal in benarde omstandigheden leven en op de Dag der Opstanding zullen wij hem blind doen opstaan.”

Hij zal zeggen: „Mijn Heer waarom hebt Gij mij blind doen opstaan, terwijl ik kon zien?”

God zal zeggen: „Aldus kwamen Onze tekenen tot u en gij hebt er geen acht op geslagen en ongelijks zal op deze Dag op u geen acht worden geslagen.” 20 : 125-127.

„En de werken van ieder mens hebben Wij om zijn hals gehangen; en op de Dag der Opstanding zullen Wij voor hem een Boek brengen en hij zal het opengeslagen zien. Lees het boek, Uw eigen ziel is op deze dag als rekenaar tegen uzelf voldoende. Degene dus die de rechte weg volgt, volgt deze slechts voor zijn eigen heil en hij die dwaalt, dwaalt alleen tegen zichzelf. Want geen lastdrager zal de last dragen van een ander.”

17 : 14-16.

„Op die Dag zult gij de gelovige mannen en vrouwen zien, hun licht voor hen en aan hun rechter handen uitstralende.” 57 : 13.

„De dag, waarop Allah de Profeet alsmede de gelovigen niet zal vernederen, hun licht zal voor hen en van hun rechter handen uitgaan. Zij zullen zeggen: „Onze Heer, vervolmaak ons licht voor ons en vergeef ons; want Gij hebt macht over alle dingen.” 66 : 9.

„En verkondig aan degenen, die geloven en goede werken doen de blijde tijding, dat er tuinen (het paradijs) voor hen zijn, waar doorheen rivieren vloeien. Telkens wanneer hun van de vruchten hieruit wordt geschonken zullen zij zeggen: „Ziehier, hetgeen ons reeds voorheen werd gegeven”; doch werd hun het soortgelijke gegeven.”

2 : 26.

HET WERELDSE LEVEN

God heeft de mens geschapen om daardoor Zijn Heerlijkheid en Majesteit te manifesteren.

In de ziel van de mens heeft Hij daarom een drang gelegd om naar Hem te streven en niettegenstaande het feit dat de mens door materie omhuld is, toch naar Zijn nabijheid zou verlangen. De mens echter vindt zijn rust en vrede voor een tijdlang in het wereldse dat zo aantrekkelijk voor hem is gemaakt. De Heilige Qor'aan streeft voortdurend er naar om de mens wakker te schudden en hem aandachtig te maken voor zijn doel. De materie wordt niet geminacht noch wordt er de nadruk op gelegd dat men absoluut de wereld moet prijs geven om het hogere geestelijke niveau te bereiken. De verdienste ligt immers hierin dat de mens, zijnde in de wereld, toch niet van de wereld is. Hem wordt bevolen dat hij de aardse goederen moet genieten en daarvoor dankbaar moet zijn aan Hem Die deze dingen op voortreffelijke wijze voor hem geschapen heeft. Zelfs het celibaat wordt niet gewaardeerd, er wordt ook niet gezegd: „Trouwen is goed en niet trouwen is beter”, doch integendeel, het trouwen wordt hooggeacht. Er wordt wel met klem naarvoren gebracht dat men de aardse dingen niet als het ware doel van dit leven moet beschouwen.

Over dit onderwerp zijn er talrijke verzen in de Heilige Qor-aan, waarvan wij enkele verzen hier laten volgen:

„Denken de ongelovigen, dat zij Mijn dienaren tot beschermers kunnen nemen buiten Mij? Voorwaar Wij hebben de hel tot een onthaal voor de ongelovigen bereid.”

Zeg: „Zullen wij u verhalen omtrent degenen, die

het grootste verlies in hun werken zullen lijden?"
„Deze zijn het wier streven is gericht op het leven
dezer wereld, nochtans denken zij, dat zij een
bijzonder goed werk verrichten. Zij verwerpen de
tekenen van hun Heer en de ontmoeting met
Hem. Derhalve zijn hun werken verloren gegaan
en op de Dag der verrijzenis zullen Wij geen
weegschaal voor hen oprichten. De hel is hun
beloning wegens hun ongeloof en de spot, die
zij met Mijn tekenen en Mijn boodschappers be-
dreven.”

18 : 103-107.

„Het tegenwoordige leven is niets dan een leeg
vermaak en een spel, maar het thuis van het
Hiernamaals, dat is het werkelijke Leven, als zij
dit slechts konden begrijpen!”

29 : 65.

Zeg: „Wie heeft de tooi van Allah, die Hij voor
Zijn dienaren heeft voortgebracht en zuiver
voedsel, verboden?” Zeg: „Zij zijn ook voor de ge-
lovingen in het tegenwoordige leven en voor hen
alleen op de Dag der opstanding. Zo verklaren
Wij de tekenen aan een volk dat begrip heeft.”

7 : 33

„En zoek door hetgeen Allah u heeft gegeven het
tehuis van het Hiernamaals, maar vergeet uw
deel aan de wereld niet, en doe goed (aan ande-
ren) zoals Allah u goed gedaan heeft; en schep
geen wanorde op aarde, want Allah heeft hen die
onheil stichten, niet lief.”

28 : 78.

HET GEBED

Voor een Moslim moet het gebed het voornaamste aller dingen zijn, want dit is het middel waardoor de mens zijn doel kan bereiken. Het is niet zo dat God behoefte heeft aan ons gebed, doch wij zijn het, die daaraan behoefte hebben. Al zouden alle mensen ter wereld besluiten, hun verdere levens in gebed door te brengen, dan zou dit niets aan het Koninkrijk Gods toevoegen. Evenmin dat het tegenovergestelde besluit Zijn Koninkrijk zal schenden. Het gebed is niets meer dan een bewijs van ons bewustzijn, een teken, dat wij onze ogen geopend hebben en niet meer leven als het dier, dat slechts bestaat om te eten, te drinken en zich voort te planten. De Heilige Qor'aan legt er de nadruk op dat men voortdurend in gebed moet blijven om daardoor vereniging met God te verkrijgen.

Wij lezen o.a. het volgende:

„O gij mensen, aanbidt uw Heer, die u en degenen, die voor u waren schiep, opdat gij behouden zult worden.”
2 : 22.

„Houdt het gebed en betaalt de Za'kaat en bidt met hen die bidden.”

„Zoekt hulp door geduld en gebed; dit is inderdaad moeilijk, behalve voor de ootmoedigen. Die er zeker van zijn, dat zij hun Heer zullen ontmoeten en dat zij tot Hem zullen wederkeren.”

2 : 44, 46-47.

„Verkondig hetgeen u in het Boek is geopenbaard, en onderhoud het gebed. Voorwaar het gebed weerhoudt van ondeugd en kwaad. En Allah gedachtig te zijn is inderdaad het hoogste.”

29 : 46.

ENKELE GEBEDEN

„In Naam van Allah, de Barmhartige,
de Genadevolle.

Alle lof zij Allah, de Heer der Werelden.

De Barmhartige, de Genadevolle.

Meester van de Dag des Oordeels.

U alleen aanbidden wij en U alleen
smeken wij om hulp.

Leid ons op het rechte pad, Het pad dergenen,
aan wie Gij gunsten hebt geschonken —
niet dat van hen op wie toorn is nedergedaald,
noch dat der dwalenden.”

1 : 1-7.

„Onze Heer, straf ons niet als wij vergeten of
een fout hebben begaan, Heer en belast ons niet
zoals Gij degenen hebt belast, die voor ons
waren; onze Heer belast ons niet met datgene,
waarvoor wij de kracht niet hebben (het te
dragen). Wis onze fouten uit en schenk ons ver-
giffenis en wees ons barmhartig. Gij zijt onze
Meester, help ons daarom tegen het ongelovige
volk.”

2 : 287.

„Er zijn voorzeker in de schepping der hemelen
en der aarde en in de wisseling van dag en
nacht tekenen voor mensen van begrip. Zij die
staande, zittende en op hun zijden liggende Allah
gedenken en nadenken over de schepping der
hemelen en der aarde ,zeggend: „Onze Heer, Gij
hebt dit niet tevergeefs geschapen; neen heilig
zijt Gij; red ons daarom van de straf van het
vuur. Onze Heer, wie Gij het vuur doet ingaan,
hem hebt Gij voorzeker vernederd. En de on-
rechtvaardigen zullen geen helper vinden.”

„Onze Heer, wij hebben een prediker gehoord, die opriep tot het geloof (zeggende): „Geloof in uw Heer” en wij hebben geloofd. Onze Heer, vergeef ons daarom onze zonden en bedek onze zwakheden en doe ons sterven met de rechtvaardigen.”

„Onze Heer, schenk ons hetgeen Gij door Uw boodschappers hebt beloofd en verneder ons niet op de Dag der Opstanding. Voorzeker, Gij breekt de belofte niet.” 3 : 191-195.

„Onze Heer, schenk ons het goede in deze wereld alsook in de komende wereld en bescherm ons voor de marteling van het Vuur.” 2 : 202.

„Onze Heer, laat ons hart niet afdwalen nadat Gij ons hebt geleid en schenk ons Uw barmhartigheid; voorzeker, Gij zijt de Milddadige. Onze Heer, Gij zijt het, Die de mensen zult verzamelen op de Dag, waaraan geen twijfel is — voorzeker, Allah breekt de belofte niet.” 3 : 9.

„Mijn Heer, doe mij dankbaar zijn voor Uw gunst, die Gij mij en mijn ouders hebt bewezen en laat mij het goede verrichten dat U behaagt en laat mij door Uw barmhartigheid tot Uw rechtvaardige dienaren behoren.” 27 : 20.

Het laatste woord moge zijn:
Alle lof komt Allah toe,
de Heer der Werelden.

Amien.

